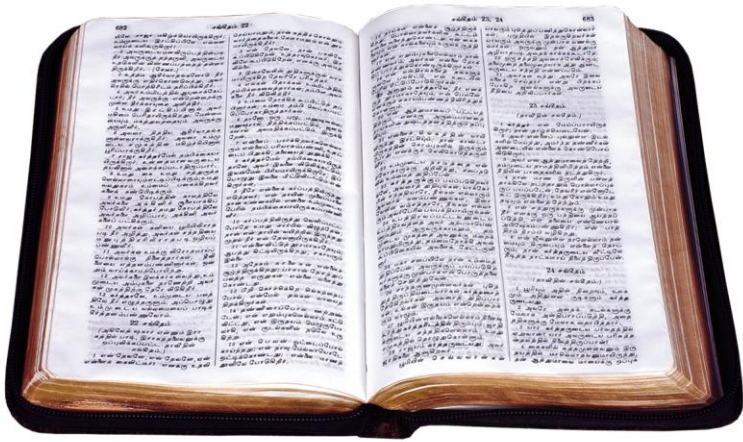

தமிழ் மொழியில்

பரிசுத்த

வேதாகமம்

THE HOLY BIBLE IN THE TAMIL LANGUAGE

CLASS – IV

பரிசுத்த வேதாகமத்தின் வரலாறு PART – 4/4

INDEX

இந்திய மொழிகளிலே, தமிழ் மொழி தான் பழங்கால இலக்கியங்களைத் தன்னிடத்தே கொண்ட தனிப்பெருமை வாய்ந்தது. இந்தியாவின் இலக்கிய வரலாற்றில் தமிழ் மொழிக்கு இரண்டு தனிச்சிறப்பும், மேன்மையும் உண்டு. அதில்

1. இந்திய மொழிகளில் தமிழ்மொழியில்தான் முதன் முதலாக புத்தகம் எழுதப்பட்டது அந்த முதல் புத்தகம் தமிழ் வேதாகமம் தான்.
2. இந்திய வரலாற்றில் முதன்முதலில் அச்சிடப்பட்ட “புதிய ஏற்பாடு” புத்தகம் தமிழ் மொழியின் இரண்டாவது தனிச்சிறப்பு.

இதுமட்டுமல்ல தமிழில் முதன்முதலில் சொல்-அகராதி உருவாக்கப்பட்டதும் வேதாகமம் மொழிபெயர்ப்பின் போது தான்.

அனேகர், நாம் பயன்படுத்தும் தமிழ் வேதாகமமே முதன்முதலில் தமிழில் வந்த வேதாகமம் என்று நம்பிக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஆனால் இதற்கு முன்பே ஐந்திற்கும் மேற்பட்ட தமிழ் மொழிபெயர்ப்புகள் உருவாக்கப்பட்டது.

1. போர்த்துகீசியரின் வருகை

போர்ச்சுக்கல் நாட்டைச் சேர்ந்த வாஸ்கோடகாமா என்பவர் புகழ்பெற்ற மாலுமிகளில் ஒருவர். இவர் அநேக நாடுகளுக்கு கடல் மார்க்கமாய் கடந்துவந்து கி.பி 1498ல் மே மாதம் கேரளாவிலுள்ள கள்ளிக்கோட்டைக்கு போர்ச்சுக்கீசரை கொண்டுவந்து சேர்ந்தார்.

கி.பி. 1510ல் இவர்கள் கோவாவையும், பிறகு சென்னைக்கு அருகில் உள்ள சாந்தோமையும், பல இடங்களைப் பிடித்து தங்கள் ஆதிக்கத்தை ஆரம்பித்தனர். பிறகு இலங்கையையும் கைப்பற்றினர். பிறகு தாங்கள் கைப்பற்றிய சில இடங்களி வியாபாரத்தோடு கிறிஸ்துவை குறித்து பிரசிங்கித்து சலறை கிறிஸ்துவிற்குள் கொண்டுவந்தனர்.

இவர்களைத் தொடர்ந்து ஐரோப்பிய நாடுகளிலிருந்து பல வியாபாரக் கம்பெனிகள் இந்தியாவிற்கு வர ஆரம்பித்தன. கி.பி. 1616ல் டென்மார்க் வியாபாரிகள் டென்மார்கிலும், இந்தியாவிலும் “கிழக்கிந்திய கம்பெனி” என்ற பெயரில் தொழில் தொடங்கினர். கி.பி. 1619ல் ஆங்கிலேயர் வந்து அவர்களும் வியாபாரம் தொடங்கினார்கள். பின் பல இடங்களில் தொழிற்சாலைகளை தொடங்கினர். இதன் விலைவாக ஏறக்குறைய 90 ஆண்டுகளாக டென்மார்க், கிழக்கிந்திய கம்பெனியுடன் தரங்கம்பாடியில் வியாபாரத்தொடர்பு வைத்திருந்தது.

போர்த்துகீசியரைத் தவிர மற்ற ஐரோப்பிய நாட்டு வியாபாரிகள் யாரும் கிறிஸ்தவ மார்க்கத்தைப் பரப்ப வரவில்லை வியாபார நோக்கத்திலேயே வந்தனர். அது மட்டுமல்ல கிறிஸ்தவம் பரவ்வது தங்கள் வியாபாரத்திற்கு இடையூறு செய்யும் என்று என்னி மிஷனரிகள் இந்தியாவிற்கு வருவதை விரும்பவில்லை. அதோடு எதிர்க்கவும் செய்தனர்.

1. அடால்பு டிரெடிக் (King Frederick IV)

தமிழ் மொழியில் வேதாகமம் மொழி பெயர்க்கப்படுவதற்கு முக்கிய காரணமாயிருந்தவர் டென்மார்க்கு தேசத்தின் அரசன் நான்காம் பிரெடிக் இவர் ஊழியபாரமிக்க அரசன். இவருக்கு இந்தியாவின் மேல் இருந்த மிஷனரி ஊழிய பாராத்தால், அருட்பணியாளர்களை அனுப்பி கிறிஸ்துவை குறித்து பிரசிங்கிக்க வேண்டும் என எண்ணம் கொண்டு, இந்தியாவுக்கு மிஷனரிகளை அனுப்ப ஏற்பாடு செய்தார்.

தன் அரண்மனை பிரசங்கியாராகிய லுட்கென்ஸிடம் அந்தப் பொறுப்பை ஒப்படைத்தார். ஆனால் டென்மார்க் லுத்தரன் திருச்சபை இதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. இந்தியாவிற்கு மிஷனரியாக செல்வதற்கு டென்மார்க்கு தேசத்தில் ஒருவரும் முன் வராததால், மிஷனரியைத் தேர்வு செய்ய லுட்கென்ஸ் தன் சொந்த தேசமாகிய ஜெர்மனியின் பக்கம் திரும்பினார். அதன் விளைவாக 23 வயது சீகன் பால்க்கும் [Ziegenbalg], அவரது நண்பர் 29 வயது ஹென்ரிச் புளுட்ச்சோ [Henrich Pluetchau] இந்தியாவிற்கு மிஷனரியாக செல்வதற்கு முன் வந்தார்கள்.

அரசன் நான்காம் பிரடெரிக்
(11 October 1671 – 12 October 1730)

2. பந்த்லோமேயு சீகன்பால்க் (Bartholomaeus Ziegenbalg)

பர்த்தலோமேயு சீகன்பால்க் 1682ஆம் ஆண்டு, ஜூன் 20ஆம் நாள் ஜெர்மனியிலுள்ள புல்ஸ்னிட்ஸ் (Pulsnitz) என்னுமிடத்தில் பர்த்தலோமேயு, கத்தரின் தம்பதியருக்கு மகனாகப் பிறந்தார். சீகனுக்கு நான்கு முத்த சகோதரிகள் இருந்தனர். அவருடைய தந்தையார் செல்வந்தர், நவதானியங்களை விற்பனை செய்து வந்த ஓர் வணிகர், சீகன் பலவீனமான தேகத்தைக் கொண்டிருந்தார். சீகனுக்குச் சிறுவயதாயிருக்கும் போதே, இறைப்பற்று மிக்க அவரின் தாயார் இறந்து போனார். தாயை இழந்த இரண்டே வருடத்தில் தந்தையையும், அதன்பின்பு ஒரு வருடம் கழித்து ஒரு சகோதரியையும் இழந்தார். அவர்களது தாய் மொழி ஜெர்மன் (German) ஆகும்.

கல்வி:

சீகன்பால்க் ஆரம்பக் கல்வியை புல்ஸ்னிட்ஸ் மற்றும் காமென்ஸ் ஆகிய இடங்களில் உள்ள லத்தீன் பாடசாலைகளில் பயின்றார். இவர் 12ஆம் வயதில் கோயர்லிட்ஸ் (Goerlitz) என்னும் இடத்திலுள்ள உயர்நிலைப் பள்ளியில் சேர்ந்து 8 ஆண்டுகள் கல்வி கற்றார். பள்ளியின் பதிவேட்டில் அவரது பெயருக்கு அருகில்

“சரீரத்திலும், ஆன்மாவிலும் வளர்ச்சியடையாத மாணவன்”

(in body and soul an immature person)

என எழுதப்பட்டிருந்தது.

1702ஆம் ஆண்டு சீகன்பால்க் பெர்லின் பட்டணத்தில் உயர்கல்விக்காகச் சேர்ந்தார். சகவீனம் காரணமாக அவருக்கு 9 மாதங்கள் கல்வி தடைப்பட்டது. 1703ஆம் ஆண்டு இறையியல் கல்விக்காக ஹலே (Halle) சென்றார். அங்கு அவர் எபிரேய மொழியைக்

பர்த்தலோமேயு சீகன்பால்க்
(ஜூன் 20, 1682 - பெப்ரவரி 23, 1719)

கற்றார். அங்கும் அவர் அடிக்கடி சகவீனமானார்.

“நான் எங்கிருந்தாலும் சிலுவை எண்ணைத் தவறாமல் பின் தொடர்கிறது”, என்று தன் சரீர்பலவீனத்தைப் பற்றி சீகன் வேடிக்கையாக குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஆயத்தம்:

சீகன் பாலக் தனது 16வது வயதில் இரட்சிக்கப்பட்டார். இந்த அனுபவத்திற்குப் பின்பு கல்லூரி மாணவராக இருக்கும் சமயத்தில் பின்வரும் சவால் நிறைந்த வார்த்தைகளை அவர் கேட்க நேர்ந்தது.

“புறஜாதியார் தேசத்திலே ஓரே ஒரு ஆத்தமா இரட்சிக்கப்படுவது, ஐரோப்பாவிலுள்ள ஒரு கிறிஸ்துவ தேசத்தில் 100 ஆத்தமாக்கள் இரட்சிக்கப்படுவதற்கு சமம்”

இந்த வார்த்தைகளின் மூலமாக தேவன் சீகன் பாலக்கை மிசினரி ஊழியத்திற்கு அழைத்தார். இதில் சீகன்பாலக் சரீர்பலவீனத்தினால், இவருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அருட்பணி அழைப்பை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயங்கினார். இருப்பினும் இறைவனின் விருப்பம் என்று எண்ணி அதை ஏற்றுக் கொண்டார். உபத்திரவம், அடிக்கடி உண்டாகும் சரீரசகவீனம் இவைகள் மத்தியில் சீகன் பாலக் தேவனுடைய அழைப்பை ஏற்றுக்கொண்டு இந்தியாவிற்கு மிசினரியாக போக தன்னை ஆயத்தப்படுத்தினார்.

அவர் இந்தியாவிற்கு மிஷனரியாக செல்வதற்கு தீர்மானித்த அந்த நாட்களிலே, ஐரோப்பா கண்டத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த அனைத்து கிறிஸ்தவ சமுதாயமும் வெளிநாட்டிற்கு மிஷனரியை அனுப்புவது வீண் என்றும் விருதா ஊழியம் என்றும் சொல்லுகின்ற ஒரு காலமாக இருந்தது சீகன்பாலக் இந்தியாவிற்குப் போவதை அநேக கிறிஸ்தவர்கள் விரும்பவில்லை.

ஐரோப்பாவில் செடிக்கு தண்ணீர் பாய்ச்சுகிற
வேலையை செய்யாமல் கிடக்கும் பொழுது, ஏன்
வெளிநாட்டிற்கு சென்று செடியை நடுகின்ற
வேலையைத் தொடங்கவேண்டும்?.

என்று விவாதித்து தர்க்கம் செய்யும் காலம் அது. இதன் காரணத்தால் சீகன்பாலக், புளுட்ச்சோ இருவருமே மிஷனரி தகுதித் தேர்வில் தோல்வியடைய நேர்ந்தது. அவர்கள் இருவரையும் ஆலயத்தில் பிரதிஸ்தை செய்வதற்குக் கூட அங்கிருந்த பிஷ்ப் மறுத்துவிட்டார். இறுதியில் டென்மார்க் அரசன் 4 வது பிரடெரிக் இந்த இரண்டு விஷயத்திலும் நேரடியாக குறுக்கிட வேண்டியதாயிற்று. இறுதியில் அவர்கள் இருவரும் தேர்வில் வெற்றி பெற்றார்கள். பின்பு ஒரு லுத்திரன் ஆலயத்திலே பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு இந்தியாவிற்கு பிராட்டெஸ்டெண்டு சபையால் அனுப்பப்பட்ட முதல் மிஷனரிகளாக தங்கள் பயணத்தை தொடங்கினார்கள்

தரங்கம்பாடியில் அமைக்கப்பட்டுள்ள பர்தலோமாஸ் சீகன்பாலக் அவர்களின் உருவச்சிலை

கடற்பயணம்:

கம்பெனிக்கு மிஷினெரிகளை டென்மார்க் அரசன் அனுப்பும் விஷயத்தில் இந்த டென்மார்க்கினர் இருந்த கிழக்கிந்திய கம்பனி எதிர்ப்புத் தெரிவித்தது. அந்த மிஷினெரிகளை எப்படியாவது இந்தியாவில் இறங்கவிடாமல் இடையூறு செய்ய கங்கணம் கட்டியது. எனவே இந்தக் கம்பெனி தரங்கம்பாடியில் வேலைசெய்யும் தன்னுடைய தொழிற்சாலை அதிகாரிகளுக்கு, அந்த இந்திய மிஷினெரிகளின் வேலையை எப்படியாவது தடுக்க வேண்டும் என்று மறைமுகமாக ஆலோசனை கூறியிருந்தது.

சீகன்பால்க் அவர்களின் உருவச்சிலை

மிஷினெரி தாகமுள்ள டென்மார்க் அரசன் அந்த இரண்டு இந்திய மிஷினெரிகளைத் 1705ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 29ஆம் நாள் இருவரும் மன்னர் சார்பில் அவருடைய செலவில் இந்தியாவிற்கு தரங்கம்பாடியிலுள்ள டென்மார்க் கிழக்கிந்திய கம்பெனியில் வேலைசெய்கிறவர்கள் என்ற பெயரில் அனுப்பினார். இவர்கள் பயணத்தின் போது, அலைகளாலும், புயல்களாலும் கப்பல் அலைக்கழிக்கப்பட்டதையும், கப்பலில் இறந்தவர்களின் சடலங்களைக் கடலில் வீசியெறிவதையும், நேரடியாகக் கண்ட சீகன்பால்க் தனது கடற்பயணத்தை, “மரணக் கல்விச் சாலை” (Academy of death) என்று குறிப்பிட்டார். இவர் இந்தக் கடற்பயணத்தின் போது “The General School of True Wisdom” என்னும் புத்தகத்தை எழுதினார். இந்தப் புத்தகம் பின்னர் 1710 ஆண்டில் டென்மார்க் இளவரசி சோபியாவின் உதவியால் வெளியிடப்பட்டது.

அவர்களோடு கப்பலிலே பிராயணம் செய்த மாலுமிகளும், கப்பல் தலைவனும் அவர்களுடைய பயணத்தின் நோக்கத்தைக் கேட்டபொழுது கேலியும் பரிசாசமும் செய்தார்கள். ஆனாலும் அவர்கள் மனம் தளரவில்லை. இருவரும் ஏழு மாதக் கப்பல் பயணத்திற்கு பிறகு, 1706ஆம் ஆண்டு, ஜூலை 9ஆம் நாள் இந்தியாவில் தமிழ்நாட்டின் கடற்பகுதியான தரங்கம்பாடியை வந்தடைந்தனர் தடைகள் பல தடவை சந்தித்து அவர்களுக்கு பயணத்தின் முடிவில் ஒரு மாபெரும் தடை காத்திருந்தது. கப்பலிலிருந்து கடற்கரைக்கு அவர்களை அழைத்துச் செல்வதற்கு ஆள் ஒருவரும் இல்லை. எனவே கடற்கரையில் இறங்கமுடியாமல் அநேகநாட்களாய் கப்பலிலேயே காத்திருக்க வேண்டிய ஒரு நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. மன்னர் அவர்களை அனுப்பியிருந்தால், அவர்கள் மன்னரின் உளவாளிகளாய் இருப்பார்கள் என்ற சந்தேகத்தால் அவர்களுக்குத் தகுந்த மரியாதை தரப்படவில்லை. அவர்களின் வருகை டேனிஷ் கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் கவர்னருக்கும், டேனிய போதகர்களுக்கும் அதிருப்தியை அளித்தது. அவர்கள் கப்பலிலிருந்து கரை வந்து சேர மூன்று நாட்கள் படகுகள் கொடுக்கப்படவில்லை. இறுதியாக அந்தக் கப்பல் இருந்த பக்கமாக மீள் பிடிக்க வந்த படகில் ஏறி கரை போய் சேர்ந்தார்கள். அவர்கள் இருவரும் இந்திய மண்ணிலே கால்வைத்த நாள் இந்தியாவின் சவிசேஷ சரித்திரத்திலே பொன்னினால் பொறிக்கப்பட வேண்டியதொரு நாள் 1706ஆம் ஆண்டு ஜூலை 9ம் தேதி காலை 10 மணிக்கு தரங்கம்பாடியில் அவர்கள் இறங்கினார்கள்

அரசர் கொடுத்தனுப்பிய கடிதத்தை கவர்னர் இடம் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் கவர்னரோ இவர்களை அழைக்க ஆட்களை அனுப்பாமல் தாமதித்துக்கொண்டிருந்தார். **கவர்னர் ஹாசியஸ் (commander J.C. Hassius)** யைச் சந்திக்க காலை 10 மணியிலிருந்து மாலை 4 மணிவரை காத்துக் கிடந்தனர். அந்த நேரத்தையும் வீணாக்க விரும்பாத அவர்கள் ஜெபித்துக் கொண்டு அப்போஸ்தலர் நடபடிகளை வாசித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இறுதியாக அந்த இடத்தின் அதிகாரியாகிய ஹேசியஸ் என்பவர் அவர்களை வந்து சந்தித்து, “யார் நீங்கள்? எதற்காக இங்கே வந்திருக்கிறீர்கள்?” என்று கேட்டார். சீகன் பாலக் தன்னுடைய கையிலிருந்த டென்மார்க் அரசனின் முத்திரையிட்ட கடிதத்தைக் காண்பித்தார். இறுதியில் அந்த இரு மிஷனரிகளையும், அந்த அதிகாரி அழைத்துசென்றார்.

அவர்கள் எல்லோரும் தரங்கம்பாடி மார்க்கெட்போய் சேர்ந்த பொழுது, அந்த அதிகாரி அவர்களை தன்னந்தனியாக விட்டுவிட்டு சட்டென்று மறைந்து விட்டான். மொழி தெரியாத ஒரு அந்நிய தேசத்தில், தெரிந்தவர்கள், அறிமுகமானவர்கள் ஒருவரும் இல்லாததொரு சூழ்நிலையில், அந்த வாலிபர்கள் இருவரும் அனாதையைப் போல, எங்குபோவதென்று தெரியாமல் தெருவிலே நின்றார்கள். தேவன் இவர்களை கைவிடவில்லை. முடிவில் போர்ச்சுகீசியருடைய அடிமைகள் தங்கும் இடத்தில் தங்கினர். பின் அவர்களுடைய பரிதாப நிலையைக் கண்ட ஒருவர் அவர்களுக்கு இரங்கி தன் இல்லத்தில் தங்குவதற்கு இடமளித்தார். நாட்கள் சென்றது, இந்தியாவில் தங்கியிருந்த ஜெர்மானியர்கள் சீகனுக்கு முழு ஒத்துழைப்பைக் கொடுத்தனர். மிஷனேரி ஊழியத்தை விரும்பாத டேனிஷ் கிழக்கிந்திய கம்பெனியினர் அநேக விதங்களில் இவர்களை துன்புறுத்தினர்.

சீகன்பாலக் கால்வைத்த தரங்கம்பாடி

தமிழ் மொழி கற்றலின் ஆரம்ப முயற்சி

தொழிற்சாலையின் அலுவல் மொழியான டேனிய மொழிகூட அவர்களுக்கு அந்நிய மொழியே. டேனிய அலுவலர்களுக்கும், அவர்களது மத குருமார்களுக்கும் தமிழ் ஓர் அறிமுகமில்லாத மொழியாகவே இருந்தது.

சேகன்பால்க் தரங்கம்பாடியின் கடற்கரை மணல் மீது பள்ளிப் பிள்ளைகளோடு அமர்ந்து ஆரம்ப முயற்சியாகத் தமிழ் எழுத்துக்களின் வரிவடிவங்களை மணலின் மீது எழுதிப்பழகினார்.

பின் ஒரு முதிய புலவரிடம் தமிழ் படித்தார். தனது மொழிபெயர்ப்பாளரான அலப்பூ என்பவர் மூலம் 5,000 தமிழ் வார்த்தைகளைத் தெரிவு செய்து மனப்பாடம் செய்தார். தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களைத் தினமும் 9 மணி நேரம் கற்று 8 மாதங்களின் தமிழைத் தன் சொந்த மொழி போல் கற்றுக் கொண்டார். இரண்டு ஆண்டுகளில் கற்றதை வாசிக்கவும், பிறர் வாசிப்பதை கவனமாய் கேட்டு, தெருக்களிலும், சந்தைகளிலும், கடைகளிலும் சந்திக்கின்ற யாவருடனும் தமிழில் பேசி அதன்மூலம் தமிழில் தேர்ச்சி பெற்றனர்.

சேகன் தன்னைச் சுற்றியிருந்த தொழிலாளர்களால் பேசப்படும் போர்ச்சுகீசையும் கற்றார்.

அருட்பணி தொடக்கம்

சேகன்பால்க், ஐரோப்பியர்களின் வீடுகளிலும், தோட்டங்களிலும் எடுபிடி வேலை செய்த இந்தியர்களுக்காக, முதல் மிஷன் பாடசாலையையும், குழந்தைகள் இல்லத்தையும் நிறுவினார். டேனிஷ் கிழக்கிந்திய கம்பெனியில் பணியாற்றிய ஜெர்மன் வீரர்களுக்காக வேதாகமம், பாடல் புத்தகம், தியானப் புத்தகம் கொண்ட ஒரு ஐரோப்பிய நூலகம் ஒன்றையும் ஏற்படுத்தினார். ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு, போர்ச்சுகீஸ், மற்றும் ஸ்பானிய வேதாகமங்கள், தியானப் புத்தகங்கள் இங்கிருந்து இந்தியாவின் பல இடங்களுக்கும் விநியோகிக்கப்பட்டது. சேகன்பால்க் முயற்சியால் 1707ஆம் ஆண்டு, ஆகஸ்ட் 14ஆம் நாள்,

டேனியர் தேவாலயம்

இந்திய கிறிஸ்தவர்களுக்கென்று ஒரு தனி ஆலயம் “புதிய எருசலேம் ஆலயம்” என்ற பெயரில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது. இது 1717 ல் விரிவாக்கம் செய்யப்பட்டது. தமிழ் லுத்தரன் திருச்சபைக்காக இத்தேவாலயம் மூன்று நூற்றாண்டுகளைத் தாண்டி இன்னும் நிற்கிறது.

சீகனின் தீவிர முயற்சியால், தரங்கம்பாடி மிஷனை, ஜெர்மனி, டென்மார்க், இங்கிலாந்து ஆகிய மூன்று நாடுகளும் ஆதரித்தன. இவர்களால் கொடுக்கப்பட்ட பணத்தால் மிஷனேரிகளுக்கு வீடுகளும், மூன்று பள்ளிக்கூடங்களும் வாங்கப்பட்டன. பொறையாறு என்னும் ஊரில் அழகிய தோட்டம் ஒன்றையும் சீகன் வாங்கினார். சென்னை மற்றும் கடலூரில் பள்ளிக்கூடங்கள் நிறுவினார்.

நான்கு மாத சிறைவாசம்

சீகனின் மிஷனேரிப் பணிக்கு, டேனிஷ் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியின் கவர்னர் ஹாசியஸ் பெரிதும் இடையூறாகவே இருந்தார். இந்தியர்கள் கிறிஸ்தவர்களாக மாறினால் வியாபாரம் பாதிக்கப்படும் என்றும் அவர் கருதினார். அதனால் அவர் பிறமதத்தவர்களைச் சீகனுக்கு விரோதமாய் ஏவி விட்டார்.

ஜரோப்பியர் பலர் இந்தியரை அடிமைகளாய் வேலை வாங்கி வந்தனர். பொறையாரில் போதகர் ஒருவர் தாய்நாடு திரும்பும் போது தன் அடிமையை ஒரு பெண்ணிடம் விற்று விட்டுச் சென்றார். சீகனும், புளுட்ச்சோவும் இதை எதிர்த்தனர்.

ஓர் ஏழை விதவைக்கு நியாயம் கோரும் விஷயத்தில் ஹாசியஸ் சீகன் மேல் கோபம் கொண்டார். தரங்கம்பாடி டேனியத் தொழிற்சாலை அலுவலர்கள் சீகன் பால்க்கையும் அவரது தோழர் புளுட்ச்சோசாவையும் நடத்திய முறையானது அடிப்படை மனித தன்மைக்கும் அபிமானத்திற்கும் அப்பாற்பட்டதாயிருந்தது. அவர்களது மிஷனேரி ஆர்வத்தை தணியச் செய்து, மிஷனேரி பணியை கைவிட்டு பின்னிடைச் செய்யும் நோக்கத்தோடு அவ்விடத்து அதிகாரி (commander) அவர்களை இலச்சையுடும் பலவித இழி நடத்தைகளுக்கு ஆளாக்கினான். எந்தக் காரணமுமின்றி மிக அற்பமான காரியங்களைச் சாக்குக் காண்பித்து அவர்களை 1708 நவம்பர் மாதம் துப்பாக்கி ஏந்திய போலீசார் சீகனின் வீட்டிற்குள் நுழைந்து, ஜெபம் பண்ணிக் கொண்டிருந்த அவரைக் பகிரங்கமாக கைது செய்து கவர்னர் முன் நிறுத்தினர். தவறான குற்றச்சாட்டுகளால் சீகன் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். அவர்களை அடித்து "நாய்களே" என்றும் அழைத்தான். இதோடு திருப்தியடையாமல், வாரினால் அடிக்கப்போவதாக அவர்களை அச்சுறுத்தி வசைமொழியினைத்தையும் அவர்கள் மீது வாரிக்கொட்டினான். திடமனமும், மிஷனேரித் தரிசனமும் உடைய அவர் சூழ்நிலையைக் கண்டு சோர்ந்து போகவில்லை.

நான்கு மாத சிறைவாசத்தில், இரண்டு ஜெர்மன் வீரர்கள் ஜன்னல் வழியாக காகிதமும், பேனாவும், மையும் சீகனுக்குக் கொடுத்து உதவ, “The God pleasing State of a Christian”, “The God pleasing Profession of Teaching” என்னும் இரு சிறிய புத்தகங்களை அவர் எழுதினார்.

தமிழ் வேதாகம மொழிபெயர்ப்பு

புதிய கிறிஸ்தவ விசுவாசிகள் பின்னோக்கிப் போகாமல் கிறிஸ்துவில் எப்போதும் நிலைத்திருக்க போதனைகள் மட்டும் போதாது வேதாகமமும் அவர்கள் கைகளில் அவர்களின் மொழியிலே கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று சீகன்பால்க் எண்ணினார் எனவே, சீகன், 1708ஆம் ஆண்டு, அக்டோபர் 17ஆம் நாள் புதிய ஏற்பாட்டைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கத் தொடங்கினார்

மொழி அவருக்குப் புதிது. அதோடு இந்தியாவில் அப்போது யாரும் வேதாகமத்தைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்திருக்கவில்லை. மூல வேதாகமத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள சில வார்த்தைகளுக்கு நேரடியாக கிறிஸ்தவ வார்த்தைகள் இல்லாததால் இந்து மார்க்க புத்தகங்களிலிருந்தும், தமிழில் சாதாரணமாய் பயன்படுத்தப்பட்ட சில வார்த்தைகளையுமே பயன்படுத்த வேண்டியதாயிற்று.

ரோமன் கத்தோலிக்க சபையார் ஏற்கனவே தமிழ் ஆராதனை முறையில் சில பதங்களை மொழி பெயர்த்திருந்தனர். இதை தன் மொழிபெயர்ப்பிற்கு உதவியாக பயன்படுத்தினார். ரோமன் கத்தோலிக்கர் அந்நாட்களில் தேவன் என்ற பதத்தை “சர்வேசுவரன்” என்று மொழி பெயர்த்திருந்தனர். எனவே சீகன்பால்க் அந்த வார்த்தையையே பயன்படுத்தினார்.

ஸ்கிமிட்டின் (Schmidt) கிரேக்க புதிய ஏற்பாடு, லத்தீன் வல்கேட், மார்ட்டின் லூத்தரின் ஜெர்மன் மொழிபெயர்ப்பு முதலானவைகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு, டேனிய, போர்ச்சுகீசிய வேதாகமங்களின் உதவியுடன் புதிய ஏற்பாட்டு மொழிபெயர்ப்பு வேலையை 31 மார்ச் 1711ல் முடித்தார். பழைய ஏற்பாட்டில் ரூத் புத்தகம் வரை மொழிபெயர்த்திருந்தார்.

மொழிபெயர்ப்பு வேலையை செய்துகொண்டே முதல் புராட்டஸ்டண்ட் சபையை ஆரம்பித்தார்.

அச்ச எந்திரமும்

இந்தியச் சரித்திரத்தில் முதன் முதலில் உருவாக்கப்பட்ட தமிழ் மொழி புதிய ஏற்பாட்டை அச்சேற்ற அநேகத் தடைகள் ஏற்பட்டன. “கிறிஸ்தவ அறிவு விளக்க சங்கம்” (SPCK - Society for the Propagation of Christian Knowledge) அச்ச எந்திரமும், ஜெர்மன் நாட்டு நண்பர்கள் அச்சமுத்துக்களும் கொடுத்து உதவினர். ஆனால் அவற்றைக் கொண்டு வந்த கப்பலை பிரெஞ்சுப் படைகள் கைப்பற்றின. பின்னர் அவை சென்னை நகர கவர்னரால் பணம் கொடுத்து மீட்கப்பட்டன. 1712ல் தரங்கம்பாடிக்கு அச்சப்பொறி வந்துசேர்ந்தது. மேலும் அச்ச எந்திர முதலாளி வரும் வழியில் இறந்து போனார். எனவே அச்ச வேலை தெரிந்த டேனிய வீரன் ஒருவனைக் கண்டு பிடித்து, 1713ல், அச்சிலேற்றும் வேலையை ஆரம்பித்தனர். ஜெர்மனியிலிருந்து வந்த எழுத்துக்கள் பெரிதாக இருந்தன. அதோடு காகிதப் பற்றாக்குறை வேறு. எனவே தரங்கம்பாடியிலேயே சிறிய எழுத்துக்களை திரும்பவும் வார்த்தைகள். இவ்வளவு கடின உழைப்பிற்குப் பின் தமிழ் புதிய ஏற்பாட்டின் முதல் பாகம் 1714லிலும், இரண்டாம் பாகம் ஜூலை 15, 1715லிலும் அச்சடிக்கப்பட்டு வெளிவந்தது. புதிய ஏற்பாட்டை அச்சேற்றியபோது அதற்கு “வேதபொஷ்த்தகம்” என்று பெயர் கொடுத்தார். இவ்வரிய தொண்டினால் வேதாகமம் தமிழில் வாசிக்க ஏதுவாயிற்று.

1715ஆம் ஆண்டு, சீகன்பால்க் பத்து வருட மிஷனரிப் பணிக்குப் பின்னர், தான் பிறந்த நாடான ஜெர்மனிக்குச் சென்றார். அவர் தன்னோடு மலையப்பன் என்ற இளைஞனையும் அழைத்துச் சென்றார். கடல் பயணத்தில் மலையப்பன் உதவியோடு பழைய ஏற்பாட்டில் யோசுவா புத்தகம் வரை மொழி பெயர்த்தார். 1715ல் நவம்பர் மாதம் மரியா டாரதியை திருமணம் செய்தார். இந்த புதுமணத் தம்பதியர் ஆகஸ்டு 1716ல் இந்தியா வந்தனர். இவர்கள் 1716ல் தரங்கம்பாடியில் இறையியல் கல்லூரி ஒன்றை நிறுவினார்.

சீகன்பால்க்கின் பிற்புத்தகங்கள்

மொழிபெயர்ப்புப் பணியோடு சீகன்பால்க் சில புத்தகங்களையும் எழுதினார். தென் இந்தியாவின் மதக் கொள்கைகள், பழக்க வழக்கங்கள், ஆசாரங்கள், இலக்கியங்கள், பாடல்கள் ஆகியவற்றைப் பற்றியும்.

யேசு முனினிக

De Baptismo Infantum.

சிறுபிள்ளைகளுக்குஞானஸ்தானம்
கொடுக்கிறவர்தமாமம்.

இந்த பிள்ளை வீட்டிலெஞானஸ்தானம்
பெறாதவர்களுடைய பிடியில்கூட.

அதுகருப்பெனினி. பி.
கிறிஸ்ததியான.

நீ ஆசை செய்கிறீர் உடைய இவையினி
ஆடையானதை ஏததுகொள
உன(†)நெத்தியிலெயுமஉன(†)மாயி
லெயும

Oratio

நாங்களுடையபிழைகளைத் துக்க
கொள்ககடவொம் :சுவர்ததுக்கும
வல்லானி பார்ப்பினி, நமமுடைய
நாதாயெது கிறிஸ்ததுவினி பிதர
வெ

1781ஆம் ஆண்டு, தரங்கம்பாடியில் அச்சிடப்பட்ட 'ஞானமுறைகளின் விளக்கம்' நூலின் முதற்பக்கம்

தமிழ் மொழிப்பற்று

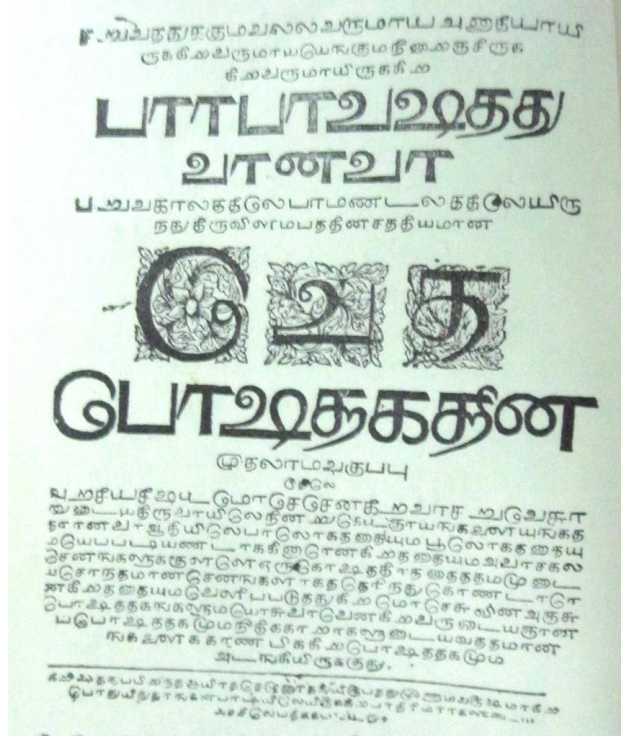
ஐரோப்பியக் கிறிஸ்தவர்களில் அநேகர் தமிழையும், தமிழரையும் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. அவர்கள் தமிழ் மொழியை ஏளனமாக எண்ணி ஒதுக்கினர். தமிழரை அநாகரீகராகக் கருதினர். சீகன்பால்க்கும், புளுட்ச்சோவும் தொடக்கத்தில் இந்த எண்ணத்திலேயே இருந்தனர். அவர்கள் தமிழுடனும், தமிழருடனும் நெருங்கிய உறவு கொண்ட பின்னரே இந்த எண்ணம் நீங்கிற்று. இதுபற்றி சீகன்பால்க் குறித்திருப்பதாவது:

“நானும் முதலில் தமிழ் மொழி தரம் குன்றியது என்றும், தமிழர் வாழ்க்கை தாறுமாறானது என்றும் நினைத்தேன். தமிழ் மொழியைப் பயின்றேன். தமிழ் இலக்கியங்களை ஆராய்ந்தேன். தமிழரோடு உரையாடினேன், உறவாடினேன். அதன் பின்னர் என் எண்ணத்தை முற்றிலும் திருத்திக் கொண்டேன். தமிழ் மிகப் பழமையான மொழிகளில் ஒன்று. தமிழ் இலக்கண விதிகள் மிகச் சிறந்த முறையில் அமைக்கப் பெற்றுள்ளன. எழுத்தாணியால் பண ஓலையில் அழகாக எழுதும் திறமை வாய்ந்தவர்கள் தமிழர்கள். பல கலைகளில் புலமை எய்தியவர்கள். வாணிபத்திலும், ஓவியத்திலும் தெர்ந்தவர்கள். அவர்களுடைய ஆட்சிச் சட்டமும், நீதி நெறியும் மக்கள் நல வாழ்க்கைக்கு அரணானவை.

நீதி வெண்பா, கொன்றை வேந்தன், உலக நீதி என்ற புத்தகங்களை ஒன்று சேர்த்து “நானாவித நூல்கள்” என்ற புத்தகத்தையும், லத்தீன் மொழியில் தமிழ் இலக்கணம் (Grammatica Tamulica), தமிழ் - ஜெர்மன் அகராதியையும் சீகன்பால்க் எழுதினார்.

சபையார் பாடுவதற்காகப் பல பாடல்களை மொழிபெயர்த்தார். ஐரோப்பிய ராகங்களுக்கு இசைந்த ஞானப்பாட்டுகளும், தமிழ் ராகங்களுக்கு ஏற்ற கீர்த்தனைகளையும் இயற்றினார். கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தைப் பற்றிச் சிறிய வினா - விடை புத்தகமும் சீகனால் எழுதப்பட்டது.

மனோதத்துவ வேதாந்தம்
 பொருட்களினும் அவர்களின்
 நூல்கள் வியந்து
 போற்றுதற்குரியது.
 வேதசரித்திர நுட்பங்களை
 அவர்கள் உரிய முறையில்
 ஆராய்ச்சி
 செய்திருக்கிறார்கள்.”

தரங்கம்பாடியில் அச்சான முதற்புத்தகம், 1713

சீகன் பாலக் மரணம்

முதல் இந்திய புராட்டஸ்டண்ட் மிஷனரியும், முதல் இந்திய வேதாகம மொழிபெயர்ப்பாளருமான பர்த்தலோமேயு சீகன்பாலக் தமிழ் மொழியில் முழு வேதாகமத்தையும் ஆர்வத்தோடு மொழி பெயர்த்துக் கொண்டிருந்த சமயத்தில் சீகன் பாலக்கை எதிர்பாராத வண்ணம் மரணம் சந்திக்க நேர்ந்தது. 23 பெப்ரவரி 1719ல், தன்னுடைய 36 வயதில், மனைவியையும், இரண்டு மகன்களையும் விட்டுவிட்டு தரங்கம்பாடியில் தன்னுடைய பூலோக பயணத்தை முடித்தார். அவரது உடல் தரங்கம்பாடியில் அவர் கட்டிய “புதிய எருசலேம்” ஆலயத்தில் பலிபீடத்தின் முன்பாக அடக்கம் செய்யப்பட்டது.

சீகன் பாலக் தன்னுடைய மரணத்தைச் சந்தித்த விதத்தை அவறுடன் நருக்கமாய்ப்பிருந்த ஆர்னோ லேமன் பின்வருமாறு விவரிக்கிறார்.

“தன்னுடைய உடல் மிகவும் மோசமான நிலையை அடைந்துவிட்டதை உணர்ந்த சீகன்பாலக் தன் வசமுள்ள எல்லாவற்றையும் 1719 பிப்ரவரி 10ம் தேதி ஒழுங்குசெய்ய முற்பட்டார். தன் கைவசமுள்ள ஊழியத்தின் பத்திரங்கள், பணம், கணக்கு வழக்குகள் எல்லாவற்றையும் தன் நண்பர் வசம் ஒப்படைத்தார். தன் குடும்பக் காரியங்களையும் ஒழுங்கு செய்தார். பின்பு இந்திய கிறிஸ்தவ நண்பர்களிடம் விடை பெற்றுக்கொண்டு விசுவாசத்தில் உறுதியாய் நிலைத்திருக்கும் படியாய் ஆலோசனை கூறினார். அவருடைய மரண நாளான 1719 பிப்ரவரி 23ம் தேதியன்று, அதிகாலையில் எழுந்து தன் மனைவியோடும், குழந்தைக ளோடும் குடும்ப ஜெபம் செய்தார். ஆனால் காலை 9

மணிக்கு தன்னுடைய மரண வேளை மிகவும் நெருங்கிவிட்டதை அவர் உணர்ந்தார் அவர் நண்பர் க்ரண்ட்லர் ஜெபித்தார். ஆனால் அவரோ தேவனுடைய இராஜ்யம் செல்வதற்கு அதிக வாஞ்சையபிரூந்தார். “தேவன் தாமே என்னுடைய எல்லாப் பாவங்களையும் அவருடைய இரத்தத்தினாலே சுத்திக்கரித்து, கிறிஸ்துவின் நீதியின் வஸ்திரத்தினாலே என்னை அலங்கரித்து அவருடைய இராஜ்யத்திற்குள் சேர்த்துக் கொள்வாராக” என சொல்லிவிட்டு தனக்கு மிகவும் பிரியமான “இயேசு என் நம்பிக்கை” என்ற ஜெர்மனிய கீர்த்தனையைப் பாடும்படி யாக கைகையினால் விருப்பம் தெரிவித்தார். பின்பு தன்னுடைய படுக்கையை விட்டு எழுந்து சென்று நாற்காலியில் அமர்ந்து தன் ஜீவனை விட்டார்.”

இந்த மொழிபெயர்ப்பின் குறைகள்

தமிழின் வேறு எந்த உரைநடை அச்ச புத்தகமும் இல்லாத்தால் இவருக்கு தெளிந்த வார்த்தைகள் எதுவும் கிடைக்கவில்லை. சாதாரணமாக அவருடன் பழகின, பேசி வந்த மக்கள் பேசின தமிழையே நன்கு அறிந்திருந்தார். இலக்கியத் தமிழைப்பற்றி அவர் அதிகம் சிந்திக்கவில்லை. ஆகவே சாமானியர்கள் பயன்படுத்தும் தமிழிலேயே புத்தகத்தை வெளியிட்டார்.

மேலும் தமிழ் மொழி எழுத்துக்கள் இடைவெளியில்லாமலும், இரட்டை கொம்போ, மெய் எழுத்துக்கள் புள்ளியில்லாமலும் இருந்தது. இவர் பயன்படுத்திய வார்த்தைகள் சில கீழ்வருமாறு இருந்தது.

இவர் பயன்படுத்திய தமிழ் வார்த்தைகள் சில...

தற்போதைய வார்த்தைகள்	சீகன் பால்கு பயன்படுத்தியது
தேவன்	சர்வேசுவரன்
அப்பம்	கஞ்சி
கழுதை	நீசவாகனம்
ஆவி	ஸ்பிரித்து
அத்தியிலை	வாழையிலை
ஓய்வுநாள்	சவாது

இது போன்ற சில குறைகள் இருந்தாலும் இவரது முயற்சி முதல் வெற்றி ஆகும். இவர் மூலமாகவே இந்தியாவில் புராட்டஸ்டண்ட் அல்லது சீர்திருத்த சபை ஆரம்பமாயிற்று.

இலங்கைடன் 17ம் ஆண்டு வேஷாகல ரொட்டிபெயர்ப்பு முயற்சி

17ம் நூற்றாண்டில் டச்சு மிஷனேரியாக யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து பிலிப்பஸ் பஸ்தேயஸ் என்பவர் வேதாகமத்தை தமிழில் மொழி பெயர்த்து ஆர்வம் கொண்டு, முதலாவது மத்தேயு சுவிசேஷத்தை மொழி பெயர்த்தார். பின்பு அட்ரியானாஸ் டீ மே என்ற மிஷனேரி புதிய ஏற்பாட்டு மொழிபெயர்ப்பை 1692ல் தொடங்கி முழுவதையும் செய்து முடித்தார். இதைத்

தொடர்ந்து அடால்ப் கிராமர் என்ற மிஷனேரி தமிழ் கற்று வேதாகம மொழிபெயர்ப்பு வேலையை தொடர்ந்தார். ஆனால் முடிக்க முடியாமல் மரித்தார்.

1746ல் பிலிப் டீ மெல்லோ என்பவர் மொழிபெயர்ப்பை தொடர்ந்தார். இவர் யாழ்ப்பாண தமிழில் புதிய ஏற்பாட்டு மொழிபெயர்ப்பு வேலையை முடித்தார். ஆனால் யாரும் பழைய ஏற்பாட்டு, புதிய ஏற்பாட்டு அடங்கிய முழு வேதாகமத்தையும் மொழிபெயர்க்கவில்லை.

3. பெஞ்சமின் சூல்ச் ஐயர் (Rev. Benjamin Schultze)

சேகன்பால்க் இறந்த ஒருசில மாதங்களில் சென்னையில் மிஷனேரியாகப் பணிபுரிந்த ஜெர்மானியர் பெஞ்சமின் சூல்ச் ஐயர் என்னும் செருமானிய லுத்தரன் மறைபரப்பாளர், சேகன்பால்க் வேதாகமத்தில் முடிக்காமல் விட்டுச் சென்ற பழைய ஏற்பாட்டுப் பகுதிகளையும், தள்ளுபடியாகமத்தையும் மொழி பெயர்த்து முடித்து அச்சேற்றினார். இவருக்கு உதவியாக ஒரு பிராமனர் இருந்தார். சேகன்பால்க் தமிழில் பெயர்த்திருந்த பழைய ஏற்பாட்டுப் பகுதியை பெஞ்சமின் சூல்ச் ஐயர் 1723ல் அச்சேற்றினார். தொடர்ந்து 1726, 1727, 1728ஆம் ஆண்டுகளில் பழைய ஏற்பாட்டின் எஞ்சிய பகுதிகளை பெஞ்சமின் சூல்ச் ஐயர் அச்சிட்டு வழங்கினார்.

பெஞ்சமின் சூல்ச் ஐயர்
(சனவரி 22, 1711 - சனவரி 23, 1791)

இவருக்கு ஊழிய வாஞ்சை அதிகம் இருந்தது. ஆனால் வேதாகமத்தை தமிழில் மொழி பெயர்ப்பதற்கு தேவையான தமிழ் அறிவு அவருக்கு போதுமானதாக இருக்கவில்லை. இவருடன் ஊழியம் செய்த இவருடைய உதவியாளர் பலர்கூட இவருடைய மொழிபெயர்ப்பில் குறைகளைக் கண்டனர். இது பிழைகள் நிரம்பியதாக இருந்தாலும், தமிழில் வேதாகமமே இல்லாமல் இருந்த அந்த நாட்களில் இது இமாலய வெற்றியாகும்.

புதிய ஏற்பாட்டு மொழிபெயர்ப்பிலும் பெஞ்சமின் சூல்ச் ஐயர் திருத்தங்கள் செய்தார். புதிய ஏற்பாட்டின் திருத்திய இரண்டாம் பதிப்பு தரங்கம்பாடி அச்சகத்திலிருந்து 1724ல் வெளியிடப்பட்டது. அப்பதிப்பில் ஒவ்வொரு அதிகாரத்தின் தொடக்கத்திலும் ஒரு சுருக்கம் தரப்பட்டது புதிய கூறாக அமைந்தது. மீண்டும் தரங்கம்பாடி அச்சகத்திலிருந்து திருத்திய மூன்றாம் பதிப்பு 1758ல் வெளியிடப்பட்டது. அதைத் திருத்துவதில் பல மறைபரப்பாளர்கள் ஒத்துழைத்தனர். இது 40 ஆண்டுகள் மக்கள் பயன்பாட்டில் இருந்தது.

இவர் தமிழில் மட்டுமல்ல வேறுபல நூல்களை தெலுங்கு, ஹிந்தி ஆகிய மொழிகளிலும் வேதாகமத்தை மொழி பெயர்த்தார்.

சேகன்பால்க் மற்றும் சூல்ச் காலத்து தமிழ்

சுமார் 250 ஆண்டுகளுக்கு முன்

அயிகூரியமுடைத்தனயிருக்கிறயதெருமனுஷெளளணடயிருந்தனஅவனசகலத

துகளையமுவிளையெறபபெததபிடவைகளையமுதரிசிக்கெணடுஅனு

தினமுசநததெஷபபட்டுபிறுதபிசகககொனடிருந்தன

என்று இப்படித்தான் தமிழ் இருந்தது அதாவது மெய் எழுத்துக்கள் மேல் புள்ளி (க்,ங்)

இல்லாமலும் வார்த்தகளுக்கு இடையே இடைவெளி இல்லாமலும் வாக்கியக்குறி

இல்லாமலும் (கெ, கே, கொ, கோ) போன்ற எழுத்துக்களில் உள்ள நெடில் வேறுபாடுகள்

இல்லாமலும் இருந்தது. இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக தமிழ் எழுத்துக்களின் பொதுவான வடிவம் என்ற தெளிவான வடிவம் இல்லாமல். அவரவர் கையெழுத்து பழக்கத்திற்குத் தக்க வடிவிலேயே தமிழ் இருந்தது.

மொசேசேனதீயவாபெருநீவைதநமுதலாம
பொடிததகம்

முதலாமதிகாரம்

தீயிலேசமவெசானவா
னநையமபூமியையமஉ
ண்டாகீனா உக
பூமியானதுவுகூகில
லாதநதுவமாயவெவமை
யமாயககீடநதுயிரு
ளானது ஆமுதநீனபெரிடையிருநது
நசுவெசானுடையசேபிர்நது
வானவாநண்ணீரினபெரிடையிருநது
கொண்டிருநதா உக
அபபொசமவெசானவா
சசமாக்ககடவநெனையதிருவிளமபத
நீனா உடனொனொனொனொனொனொ
டாசசுது உக
வெளிச்சமநல்லதொணையசமவெசா
னகண்டார அபபொசமவெசானு
வா வெளிச்சநதுகமயிருவககும் வி
நதியாச முண்டாயிருக்கபண்ணீ
வெளிச்சநதுகமயிருவககும் விருவா
ராடுவனையமபெரிடா உக
யிருநபயினகாரமாகசசாயுங்கால
மானநீனிலையமபூமியைநதார மா
னநீனிலையமுதலாமநாவுண்டா
சசுது உக
பியபாடுநண்ணீருடையருநிலே
வீரிநதிருக்கீமண்டலமாகக்கடவ
தொணையமபூமியைநதார மா
யவருக்கீமண்டலமாயிருக்ககட
வதொணையசமவெசானதிருவிளம
பநதீனா உக
அபபடியெயவெசானவா
ரிச்சிருக்கீமண்டலநதுவகண்டா
ககீயிருநமண்டலநதுககீமுடாயிரு
ககீமண்ணீரியமயிருநமண்டல
நதுககீமண்டலமாயிருக்கீமண்ணீ
யமொண்டலயவருநதார அநுயிருந
பயினகாரமாகவெண்டாசசுது உக
ஆலுசசமவெசானவா
ருக்கீமண்டலநதுவதானமொண

பெரிடா அபபொசாயுங்காலமா
னநீனிலையமபூமியைநதார மா
னநீனிலையமொண்டாமநாவுண்டா
சசுது உக
பியபாடுவானநீனகீமுயிருக்கீம
ண்ணீரியமயிருநமண்டலநது
வாககடவதொணையநண்ணீரி
நயிடாகாண்டபடக்கடவதொண
குசமவெசானதிருவிளமபநதீனா
டனொனொனொனொனொனொ
டாசசுது உக
அபபொசமவெசானவா
லாநயீனிலையமபூமியைநதார மா
நண்ணீரியமயிருநமண்டலநது
சமுதீனாமொணையமபூமியைந
நல்லதொணையவெசானகண்டா
உக
அபபொசமவெசானதிருவிளமபநதீ
னதாஅநுபூமியானநுபசையானது
யருநநையையவிநதுவதநதீகக
பண்ணீரியமயிருநமண்டலநது
படியெயவெசானதிருவிளமபநதீ
கருளொபூமியினபெரிடையிருநது
கொண்டிருக்கீமண்டலமாயிரு
மாங்ககையமுண்டலமயிருக்கீ
ககடவதொணையதிருவிளமபநதீ
னாஅவாதிருவிளமபநதீனாமகா
ருயிருவககீமண்டலமாயிருக்கீ
அதொணையலபபூமியானநுபசை
யானதுசசமயருநதுவதானசாதி
யெயநையையவிநதுவதநதீகக
பண்ணீரியமயிருநமண்டலநது
தீயினபடியெயவெசானதிருவிள
தொண்டிருநதுககீமண்டலமா
ககையமுண்டலமயிருக்கீமண்ட
லமயிருக்கீமண்டலமயிருக்கீ
அபபொசமவெசானவா
யமபூமியைநதார மா
முண்டாமநாவுண்டாசசுது உக

A ப

சென்பாலக் மற்றும் சூல்ச தமிழில் பெயர்த்து வெளியிட்ட வேதாகமத்தின் முதல் நூலின் படிமம். தரங்கம்பாடி, 1723

4. இலங்கைப் புதிற் வேதாசல பதிப்பு

தரங்கம்பாடியில் வெளியான இரண்டாம் பதிப்பு 1741-1743 ஆண்டுகளில் இலங்கையில் கொழும்பு நகரில் மறுபதிப்பாக வெளியிடப்பட்டது. இலங்கைத் தமிழரின் மொழி வழக்கத்திற்கு ஏற்ப அதில் சில மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டன. இலங்கையில் டச்சு கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் ஆளுநராக இருந்த ஐ.பி. இம்ஹோஃப் (I.B. Imhoff) என்பவரின் ஆதரவின் கீழ் அது வெளியானது.

5. யொகான் பிலிப் ப்ரோஷியஸ் ஐயர் (Johann Phillip Fabricius)

சந்தியாசி ஐயர்ராகிய இவர், ஜெருமனி நாட்டில் பிராங்க்ஃபுர்ட்டில் கிலீபெர்க் என்ற ஊரில் பிறந்த இவர் யூறா, ஹாலே பல்கலைக்கழகங்களில் பயின்று 1739, அக்டோபர் 28ல் கிறித்துவ மத போதகர்களுக்கான குரு பட்டம் பெற்றார். அதன் பிறகு இந்தியாவில் கிறித்தவ சமயத்தை வளர்க்கும் நோக்கத்துடன் அங்கிருந்து இந்தியாவிற்கு வந்து சேர்ந்தார். இவர் இந்தியாவுக்கு வருவதற்கு முன்னரே தமிழில் தொடர்ந்து மூன்று மணி நேரம் சொற்பொழிவு ஆற்றவும், எழுதவும் படிக்கவும் தெரிந்தவராவார்.

யொகான் பிலிப் ப்ரோஷியஸ்
(சனவரி 22, 1711 - சனவரி 23, 1791)

சீகன் பால்க்கு மொழி பெயர்த்த தமிழ் வேதாகமம் ஒரு மிகப் பெரிய சாதனையாக இருப்பினும், அதிலுள்ள பல குறைகள் நிமித்தம் அதை மறு ஆய்வு செய்தல் அவசியமாயிற்று. சீகன் பால்க்கிற்கு அடுத்து, தமிழ் வேதாகமத்தை உருவாக்குவதில் மிகவும் முக்கியமானவர் ஜெர்மானிய மிஷனெரியாகிய பிலிப் ப்ரோஷியஸ், 1740ஆம் ஆண்டு, செப்டம்பர் 8ஆம் தேதி அன்று கடலூர் வந்து சேர்ந்த இவர் தரங்கம்பாடியில் 1742ஆம் ஆண்டு, டிசம்பர் 4ஆம் தேதி வரை கிறித்தவ மதப்பணிகளைச் செய்து வந்தார். அதன் பிறகு தரங்கம்பாடி லுத்தான் சபையைச் சேர்ந்த குருக்கள் இவரை சென்னையில் நடத்தி வந்த ஊழியத்திற்கு இவர் தலைமைப் பொறுப்பேற்றார். அச்சமயத்தில் தான் சென்னையில் சரித்திரம் காணாத ஒரு அமளியும், கொந்தளிப்புமான சூழ்நிலைக்குள் சிக்கி தவித்துக் கொண்டிருந்தது. பிரெஞ்சுப் படையும், ஆங்கிலேயர் படையும் தங்களுடைய படை பலத்தை பரீட்சைப் பார்த்ததின் விளைவாக சென்னை நகரம் முற்றுகைக்கும், கொள்ளைக்கும் இலக்காயிற்று, இதன் நிமித்தம் ப்ரோஷியஸ் சென்னைக்கு வெளியே உள்ள புலிக்கோட்டை என்ற இடத்தில் அடைக்கலம் புக நேர்ந்தது. கொஞ்ச நாள் கழித்து ஹைதர் அலியும், அவரது படையும் சென்னை நகரத்தின் மீது படையெடுத்து வந்தபோது ப்ரோஷியஸ் ஜார்ஜ் கோட்டையில் அடைக்கலம் புகுந்தார். இவ்வளவு கொந்தளிப்பான சூழ்நிலையையும் பொருட்படுத்தாமல்,

அதன் பிறகு வேதாகமத்தில் சீகன்பால்க், ஸ்கள்ட்ஸ், சூல்ச் ஐயரின் மொழிபெயர்ப்புகளின் அதிகமான பிழைகள் காணப்பட்டதாலும், மொழிபெயர்ப்பு சரியில்லாத காரணத்தாலும், நல்லதொரு மொழி நடையில், அனைவரும் புரிந்து கொள்ளும் விதமாக ஒரு தமிழ் வேதாகமம் சபையாருக்குத் தேவை என்பதை உணர்ந்து 1752ல் வேதாகம மொழிபெயர்ப்புப் பணியைத் தொடங்கி 20 ஆண்டுகள் பொறுப்போடும் பக்தியோடும்

செயல்பட்டு 1772ல் தமிழ் வேதாகமம் ஒன்றை உருவாக்கினார். சீகன் பால்க் மொழியாக்கம் இவருக்கு பேருதவியாக இருந்தது, அதிலுள்ள பிழைகளை நீக்கினார். இந்த வேதாகமம் தரமான, பிழைகள் இல்லாமல் உருவாக்கப்பட்ட ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது.

இதற்காக பிராமணர்கள், சூத்திரர்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் யாவரையும் கூடச் செய்து தான் மொழிபெயர்த்த பகுதியை உபதேசியார் மூலம் வாசித்துக் காட்டச் சொல்லுவார். அவர்களுக்கு விளங்காது ஏதாவது இருந்தால் அதைத் திருத்தி, நல்ல ஒரு மொழிபெயர்ப்பை உருவாக்கினார். இதைக் கடைசியாக அவறுடன் நருக்கமாய்ப்பிருந்த தரங்கம்பாடியிலுள்ள சீகிலின் ஐயருக்கும், தானியேல் என்பவருக்கும் அனுப்பி பரிசீலிக்கச் செய்தார்.

முடிவுரை.

கூல்தா மாயா தீயபராபரன
 மகா ரேகமாயா உவமையுமாதகமபர
 மணலலததீவிநுதவபன் செயவமூமா
 ரையேயே சகீமீலுதவெனமடலகரேட
 டகருடையசகீசேழததவிளநகபபண
 னுமநேதபபொலகதததவராதீக
 கராதகருபபாகீயகீடகடுகோ. உவரீ
 களாதீனமேலபுதயுளளநீநத உண உய
 கவதது, தங்களுகடுதேதலே நேயுலுதீக
 கீமவெளிசேசுதுககீடதது போகாமல, யு
 துகீடகடுகோடுகககடவாரீகள. ஏனன
 அலநாமநரகததுகடுபபொகாமலகரை
 உமபபுகடுபராபரனநமடுடமேலகீயப
 கவததுநமகடுசேயுதமகாயுதீசேயமா
 னடபகாரமதேலேயிபிகபபடுகது. ஏன
 வென அலநமமேரேடாக செயவமாக்க
 யமடுடரண அணமூமா ரணயு வரீ நமகடு
 ரேடசகராகததநநநளீஜா னபயுகாணே.
 குள சூததமநநதசீனேக்ககீயவண நேருசளி
 சேழததுகடுசேசெவ்கோடுபபாறுக.

ஏனேனிலநமடும சூததநாயநகபபன்
 னாசீன பொயபபொகதகததுகடகடுகோடு
 து. பாவகடுசேயது. தங்களுக்கருநநலலகூனத
 கதபபொககடிதது. செயவநீதீகடுமகாநே
 ரலததராணததீலலயு வரீகளபீள அணகொந
 யேநாமயு உணவநநசேயவகோபததுககும்
 பீராசினவலல மூககடுமநீததயசூககீ உண
 கடுமூளாரணபாவினாராயபீமநதோம. மண
 னுசபுபருமகடடுகூடேதமமொகவினா
 சமுதலானதுமருணகககமணகதபபீழ
 தீருககீமதமலலாமல. உவரவருடநடக
 னுக்கணன்மூடியாதபாவகனாலகைப
 பபுருகடுது சூனதுகொண்டுலோகமானது
 பொயவெருககளகீகமேகூராதணக
 னுரோகலகொகொலபாதகலகொகொ
 களவிபகாரகலகொணமடகொவருசீசனகொ
 முதலானயுககீமமலகொலநீகமநதீரு
 கடுது, நருநருநதனபாவகளுக்காகததானநா
 னேபராபரனுக்குயாதொம உததரவாதம்
 பதூர

பிப்ரேஷியஸின் மொழி
 பெயர்ப்பு, வேதாகம மொழி
 பெயர்ப்புத் துறையில் ஒரு
 போற்றத் தகுந்த
 சாதனையாகக் கருதப்பட்டது.
 அதற்கு காரணம் "அவர்
 தன்னுடைய முழுங்காலில்
 நின்று மூல பாஷையிலுள்ள
 பகுதியை வாசித்து
 ஒவ்வொரு வார்த்தையையும்
 ஆராய்ந்து சீர்தூக்கி பார்த்த
 பின்புதான் மொழி
 பெயர்ப்பார்" இவருடைய
 மொழி பெயர்ப்பு, இவருக்கு
 பின்னால் தோன்றிய எல்லா
 மொழி பெயர்ப்புக்கும் ஒரு
 ஆதாரமாக விளங்கியது.

சென்னையில்
 இவருடைய சபையில்
 பல்வேறு நாட்டினர்
 இருந்ததால்,
 அவர்களிடையே பிரசங்கம்
 செய்வதற்காக ஜெருமன்,
 டச்சு, போர்ச்சுக்கீசியம்,
 ஆங்கிலம், தமிழ் ஆகிய
 மொழிகளையும் கற்றறிந்து
 இந்த ஐந்து மொழிகளிலும்
 பிரசங்கம் செய்தார். இந்த
 சபை பிரசங்கம் தவிர,
 வெளி ஊர்களுக்கும் சென்று
 பல நாட்கள் தங்கியிருந்து
 கிறித்தவ சமயப் பணியை
 திறம்படச் செய்து வந்தார்.

பப்ரீஷியஸ் புரெயம்பாட்டு முடிவுரை—1772
 (Preface to the New Testament of Fabricius)

பப்ரீஷியஸ் மொழிபெயர்த்த கிறித்தவ வேதாகமத்தின் முதல் பக்கம்

1772ஆம் ஆண்டு, சென்னை கிறிஸ்து மார்க்க கல்வி அபிவிருத்திச் சங்க (SPCK press) அச்சகத்தில் பப்ரிஷியஸ் மொழிபெயர்த்திருந்த புதிய ஏற்பாடு அச்சடிக்கப்பட்டது. வேதாகமத்தில் ஓத்த வாக்கியக் குறிப்புகள் பக்கங்களின் கீழ் பகுதியில் கொடுக்கப்பட்டிருந்தன.

புதிய ஏற்பாடு முடிந்ததும், பப்ரிஷியஸ் பழைய ஏற்பாட்டு வேலையைத் தொடங்கினார். முந்தைய மொழிபெயர்ப்பில் அவருக்குத் தேவையான அனுபவமும், மொழிபெயர்க்கும் திறனும் வளர்ந்திருந்ததால் மொழிபெயர்ப்பு வேலையை முன்னிலும் சிறப்பாகச் செய்தார். அதனால் புதிய ஏற்பாட்டு மொழிபெயர்ப்பை விட பழைய ஏற்பாட்டு மொழிபெயர்ப்பு அதை விட சிறந்ததாக அமைந்தது.

இது குறித்து ஹூப்பர் (J.S.M. Hooper) என்பவர் குறிப்பிடும் போது, “வேத மொழிபெயர்ப்பின் சரித்திரத்திலே பப்ரிஷியஸ் செய்து முடித்த வேலை அரும் பெரும் செயலெனப் பாராட்டப்பட வேண்டும்” என்றார்.

இந்த மொழிபெயர்ப்பு “பொன் மொழிபெயர்ப்பு” (Golden Version) என்று பலராலும் பாராட்டப் பெற்றது. இந்த மொழிபெயர்ப்பு இன்று வழக்கில் இல்லாவிடனும் இதற்குப் பின் வந்த எல்லா மொழிபெயர்ப்புகளுக்கும் இதன் தாக்கம் திருத்தப்பட்ட வாசகங்களாய் புதைந்து கிடக்கிறது என்பது உண்மை.

பழைய ஏற்பாடு பாகம் பாகமாய், நிறைவு பெற பெற, அச்சிடப்பட்டது. 1777ல் ஆதியாகமம் முதல் நியாயாதிபதிகள் வரையும், 1782ல் ருத் முதல் யோபு வரையும், 1791ல் சங்கீதங்கள் முதல் உன்னதப்பாட்டு வரையும், 1796ல் தீர்க்கதரிசன நூல்களும் அச்சிடப்பட்டன.

குறிப்பு: இவர் தள்ளுபடியாகமத்தைத் தமிழாக்கம் செய்யவில்லை

பப்ரிஷியஸ் ஐயர் தமிழில் மொழிபெயர்த்த கிறிஸ்தவ வேதாகமம் தான் தமிழ் மொழியின் வசன நடையின் ஆரம்ப காலத்தில் முதலில் வெளிவந்த பெரிய வசன நடை தமிழ் நூலாகும். பப்ரிஷியஸ் ஐயருடைய மொழிபெயர்ப்புக்குப் பின் வேறுபல மொழிபெயர்ப்புகள் வந்த போதிலும் “தமிழ் சவிசேஷ லுத்தரன் சபையார்” இன்றளவும், அதாவது சுமார் 210 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக பப்ரிஷியஸ் ஐயருடைய பிழைகள் நீக்கப்பட்ட தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு வேதாகமத்தையே பயன்படுத்தி வருகின்றனர். இன்று தமிழ் சீர்திருத்தக் கிறிஸ்தவர்கள் உபயோகிக்கும் “கிறிஸ்தவத் தமிழுக்கு” பப்ரிஷியஸ் ஐயர் மொழிபெயர்ப்பே ஆதாரமாக விளங்குகிறது. இன்றும் தென்னாட்டுத் தமிழ்க் கிறிஸ்தவ சபைகளில், பப்ரிஷியஸ் ஐயர் தமிழில் மொழிபெயர்த்த அல்லது உருவாக்கிய பல “ஞானப்பாட்டுக்கள்” அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

பிரேஷியஸ் மொழிபெயர்ப்பு சிறப்பான ஒன்றாக அமைந்ததால் அது தஞ்சாவூரிலும் சென்னையிலும் திருநெல்வேலியின் சில பகுதிகளிலும், குறிப்பாக லூத்தரன் சபையினரிடையே நல்ல வரவேற்புப் பெற்றது. எனவே 1813ஆம் ஆண்டு இப்பதிப்பின் 5000 பிரதிகள் செராம்பூரில் அச்சிடப்பட்டன.

தமிழில் இலக்கியங்களையும், செய்யுட்களையும் அதிகம் கற்றறிந்த இவர் 9,000 சொற்கள் கொண்ட ஆங்கில-தமிழ் அகராதி ஒன்றை எழுதி வெளியிட்டார்.

சுற்றாலயம்

ஆர்மீனியா நாட்டைச் சேர்ந்த முதன்மை வியாபாரியும், செல்வந்தரும், கத்தோலிக்கருமான கோஜா பெட்ரஸ் உஸ்கன் (Coja Petrus Uskan) என்பவர் 1730ஆம் ஆண்டில் தன் சொந்த வழிபாட்டிற்காக சென்னையில் ஒரு சுற்றாலயத்தைக் (Chapel

Nossa Senhora de milagres / Chapel of Our Lady of Miracles) கட்டினார். அவர் 1751ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் காலமானார். அவரின் உடல் இந்த சிற்றாலய வளாகத்தில் அடக்கம் செய்யப்பட்டது.

இந்த சிற்றாலயம் அவரின் மறைவுக்குப் பிறகு SPCKவிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. அதுமுதற்கொண்டு 1825ஆம் ஆண்டு வரை தரங்கம்பாடி மிஷனசு சேர்ந்த லுத்தரன் பாதிரியார்கள் ஆலயவழிபாட்டை நடத்தி வந்தனர்.

1826ல் அருள்திரு. ரிச்சர்டு வில்லியம் மூர்சம் (Rev. Richard William Moorsom) என்ற முதல் ஆங்கிலேயப் பாதிரியார் சிற்றாலயத்தின் பொறுப்பினை ஏற்றார். அதுமுதற் கொண்டு அந்த ஆலயத்தில் ஆங்கிலிக்கன் முறைப்படி ஆங்கிலத்தில் வழிபாட்டு முறை இன்றுவரை பின்பற்றப்படுகிறது.

மறைவு:

23-01-1791ல் பப்ரிஷியஸ் ஐயர் இறந்தபோது அவருடைய உடலை லுத்தரர்கள் இடம் இருந்த இந்த சிற்றாலய வளாகத்தில் நல்லடக்கம் செய்தனர்.

சுகன் பால்கை போலவே இவரது கடின உழைப்பினால் வெளிவந்த முதல் வேதாகமத்தை இவரும் காண்வியலாமல் போனது. இவர் மொழிபெயர்த்த முழுவேதாகமும் 1840 ல் வெளியானது. இதுவே தற்போது புழக்கத்திலிருக்கும் கிறிஸ்தவ தமிழ் நடை (எபிரேயத்தமிழ் நடை) உருவாகக் காரணமாக இருந்தது.

கல்லறை:

மிகவும் பழுதடைந்த நிலையில் இருந்த ஆலயக் கட்டிடத்தை SPCK மற்றும் ஆங்கிலேய அரசாங்கமும் இணைந்து இடித்து விட்டு அந்த இடத்தில் ஒரு புதிய ஆலயத்தை 1828ஆம் ஆண்டு கட்டி முடித்தது. 1842ஆம் ஆண்டில் ஆலயப் பிரதிருஷ்டை செய்தனர்.

இதனால் ஆலயக் கல்லறைத் தோட்டத்தில் இருந்த அனைத்துக் கல்லறைகளையும் பழுதுபார்த்து புதுப்பித்தனர். இப்படி புதுப்பிக்கப்பட்ட கல்லறைகளில் பப்ரிஷியஸ் ஐயர் கல்லறையும் ஒன்று. இக்கல்லறையின் மேல் “Johann” என்ற அவரது ஜெர்மன் பெயர் “John” என்று ஆங்கிலமாக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சென்னை, வேப்பேரியில் உள்ள ரிதர்டன் சாலையில் (Ritherdon Road) இருக்கும் புதுப்பிக்கப்பட்ட இந்த சிற்றாலயம் தற்போது “தூய. மத்தியாஸ் ஆலயம்” (St. Matthias Church) என்றும், “தி இங்கிலிஷ் சர்ச்” (The English Church) என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. அதோடு அவரைப்பற்றிய முக்கிய செய்திகள் எதுவும் குறிப்பிடப்படாமல் விடுபட்டுப் போயிருப்பதோடு, அவரது கல்லறை ஒரு “சரித்திரச் சான்றாக” (“For Historical Records”) மட்டும் அங்கு இருப்பது வருந்தத்தக்க செய்தியாகும். சென்னை, வேப்பேரியில் ரிதர்டன் சாலையில் (Ritherdon Road) இருக்கும் சென்னை சி எஸ் ஐ திருமண்டலத்துக்கு சொந்தமான “தூய. மத்தியாஸ் ஆலயம்” (St. Matthias Church) அல்லது, “தி இங்கிலிஷ் சர்ச்” (The English Church) தான், 1828ஆம் ஆண்டு இடித்து கட்டப்பட்ட சிற்றாலயமாகும்!

19ம் நூற்றாண்டில் உண்டான ஒரு பெரிய மாற்றம்

ஆரம்ப நாட்களில் வேத மொழிபெயர்ப்புகள் தனிப்பட்டவர்களின் முயற்சியினாலோ அல்லது அரசர்கள், அதிகாரிகளின் முயற்சியினாலோ நடைபெற்றன.

உதாரணமாக போப்பின் கட்டளையினால் கி.பி.4 ம் நூற்றாண்டில் ஜெரோம் மொழிபெயர்ப்பு செய்யப்பட்டது. கி.பி.1611ல் முதலாம் ஜேம்ஸ் அரசனின் கட்டளைப்படி ஆங்கிலத்திலும் 1759ல் டச்சு நாட்டைச் சேர்ந்த கிழக்கிந்திய கம்பெனி அரசினருடைய முயற்சியில் புதிய ஏற்பாடு மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. இண்டேல், கவரேடேல் ஆங்கிலத்திலும், மார்டின் லுத்தர் ஜெர்மனியிலும், சீகன்பால்க் ப்ரிஷியஸ் தமிழிலும் மொழி பெயர்த்தனர்.

இங்கிலாந்தில் 19ம் நூற்றாண்டின் தொடக்க காலத்தில் வெளி நாடுகளில் உள்ள கிறிஸ்தவ ஊழியங்களின் வளர்ச்சியைக் குறித்து அதிக தாகம்மிருந்தது. 1806ஆம் ஆண்டில் தமிழ் தேசத்தைச் சற்றி பார்த்த டாக்டர். புச்சண்ணன் என்பவர் இத்தேசத்திலே வேதாகமத்திற்கு அதிக வேட்கை இருந்ததாகக் குறிப்பிட்டார்.

தமிழ்தேசமக்களும் "நாங்கள் உணவையோ பணத்தையோ உங்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்கவில்லை, எங்களுக்கு தேவனுடைய வார்த்தையே தேவை" என்று அவரிடம் கூக்குரலிட்டனர்.

திருநெல்வேலி, தஞ்சாவூர் மாவட்டங்களில் உள்ள 10,000 பிராட்டஸ்டண்டு கிறிஸ்தவமக்களிடையே முழு வேதாகமத்தை உடையவர்கள் ஒருவரும் இல்லை, நூற்றுக்கு ஒருவர் கூட ஒரு புதிய ஏற்பாட்டை உடையவராக இல்லாதிருந்தார்கள்.

1804ல் மார்ச் 7ம் தேதி இங்கிலாந்தில் "பிரிட்டானியா சரசுதேச வேதாகம சங்கம்" உருவாயிற்று. இது போன்ற சங்கங்கள் பல்வேறு நாடுகளிலும் தோன்ற ஆரம்பித்தன. ஆனால் பிரிட்டானியா சரசுதேச வேதாகம சங்கமே பிறநாட்டு மொழிகளில் மொழிபெயரக்க ஆரவம் கொண்டு இந்த முயற்சியில் ஈடுபட்டது.

1811ல் இதன் முதல் கிளை நம்நாட்டில் கல்கத்தாவில் நிறுவப்பட்டது. பின்பு இந்தியாவின் மற்ற பகுதிகளிலும் கிளைகள் நிறுவப்பட்டன. 1820ல் சென்னையில் ஒரு கிளை நிறுவப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

6. சார்லஸ் தியாப்பிலஸ் ஈவால்ட் ரேனியஸ்

(Charles Tleophilus Ewald Rhenius)

சார்லஸ் தியாப்பிலஸ் ஈவால்ட் ரேனியஸ் 5 நவம்பர் 1790ல் ஜெருமனியில் உள்ள கிராண்டன்ஸ் (Graudens) என்னுமிடத்தில் பிறந்தார். ரேனியஸ் 6 வயதாயிருக்கும் போது தந்தை நிக்கலஸ் ரேனியஸ் இறந்து போனார். தாயார் பெயர் காத்தரின் டார்தி. ரேனியசோடு பிறந்தவர்கள் இரு சகோதரிகளும், இரு சகோதரர்களும். ரேனியஸ் 14 வயது வரை மரியன் வெர்டர் நகரிலிருந்து கதீட்ரல் பள்ளியில் கல்வி கற்றார். பின்பு 3 ஆண்டுகள் "பாஸ்கா" என்ற ஊரிலிருந்து அவரது மாமாவிடம் எழுத்தாளராகப் பணிபுரிந்தார். அதன் பின்பு 1807ஆம் ஆண்டு அவருடைய பெரியப்பாவின் நிலபுலன்களைக் கவனித்துக் கொள்ளும்

சார்லஸ் தியாப்பிலஸ் ஈவால்ட் ரேனியஸ் (நவம்பர் 5, 1790 - ஜூன் 5, 1838)

பணிகளைச் செய்து வந்தார். அங்கு இருக்கும் போது அவர் கிறித்தவ சமய ஊழியத்தில் ஆர்வங்கொண்டு, அதற்காகத் தன்னைத் தகுதிபடுத்திக் கொள்ள பெர்லின் சென்றார். அங்கு 15 மாதங்கள் இறையியல் கல்வி பயின்று 1812ல் குரு பட்டம் பெற்றார்.

இவர் கிறித்தவ சமயப் பணியுடன் தமிழ் இலக்கியப் பங்களிப்பும் செய்தவர். சாதீயப் பாகுபாடுகளைப் போக்கி சமத்துவக் குடியிருப்புகளை உருவாக்கியதுடன் பெண்கள் கல்விக்கு முன்னின்று பள்ளிகளைத் தொடங்கியவர். சமூகத்திற்கு உதவும் பல சங்கங்களைத் தோற்றுவித்த ஒரு சமூக சீர்திருத்தவாதியாகவும் விளங்கினார்.

இந்தியா வருகை

சீர்திருத்தத் திருச்சபையைச் சேர்ந்த இவர் 1814ஆம் ஆண்டு, ஜூலை 4ஆம் தேதி, “சர்ச் மிஷன் சங்கம்” (CMS) சார்பில் இந்தியாவுக்கு ஊழியராய் வந்தார். இந்தியா வந்த இவர் தரங்கம்பாடியில் சிறிது காலம் தங்கி தமிழ் பயின்றார். பின்பு சென்னை சென்றார். அங்கு அன்னி வேன் சாமரன் (Annie Van Someran) என்ற டச்ச நாட்டுப் பெண்ணைத் திருமணம் செய்து கொண்டார். அங்கு தமிழ், தெலுங்கு மொழிகளைக் கற்றார். செருமானியக் கிறித்தவ மத போதகர்கள் ஆங்கிலிக்கன் திருச்சபையை அனுசரித்துப் போக வேண்டும் என்று பொதுவாக எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ரேனியசால் அது இயலவில்லை. எனவே சென்னையிலிருந்து திருநெல்வேலிக்கு மாற்றம் செய்யப்பட்டார். 7 ஜூலை 1820ஆம் தேதி முதல் திருநெல்வேலியில் 18 ஆண்டுகள் பணியாற்றினார்.

அருட்பணி தொடக்கம்

இவர் அநேககல்வி நிலையங்களையும், சபைகளையும் நிறுவினார். இவர் பெரிய அளவில் பொது நற்செய்திக் கூட்டங்களை நடத்தினார். இப்படி இந்தியாவில் நடத்தின முதல் சவிசேஷர் இவர் என்று கூறப்படுகிறது. திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் களக்காடு என்ற ஊருக்குப் பக்கத்தில் புலியூர்க்குறிச்சி என்ற கிராமம் இருந்தது. இந்த கிராமத்தை இவர் விலைக்கு வாங்கினார். இதற்குப் பணஉதவி செய்த ஜெர்மானியர் பெயர் டொனா பிரபு (Count Dohna). இவர் பெயரையே அந்த கிராமத்திற்கு வைத்து “டோனாவூர்” என்று அழைத்தார்.

பாளையங்கோட்டையிலுள்ள “ஆசனாலயம்” என்பதும் இவரால் கட்டப்பட்டதாகும். பின்பு இந்த ஆலயம் விரிவுபடுத்தப்பட்டது.

வேதாகம மொழிபெயர்ப்பு

1815ல் கொல்கத்தா விலியிக் கழகம் பப்ரிஷியஸ் மொழிபெயர்ப்பைத் திருத்தியமைத்து வெளியிடக் கருதி, ரேனியஸ்சிடம் அப்பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டது. ரேனியஸ் அடிப்படையான சில மொழிபெயர்ப்புத் தத்துவங்களைக் கடைப்பிடித்தார். அவை: எபிரேயம், கிரேக்கம் போன்ற வேதாகம மூல மொழிகளிலிருந்து இலக்குமொழியாகிய தமிழில் வேதாகமம் பெயர்க்கும்போது இலக்குமொழியின் தனித்தன்மையைக் கருத்தில் கொள்ளவேண்டும். எழுத்துக்கு எழுத்து, சொல்லுக்குச் சொல் என்று மொழிபெயர்க்காமல் மூல மொழியில் சொல்லப்படும் கருத்தை இலக்குமொழியின் பண்புக்கு ஏற்ப எடுத்துக் கூற வேண்டும்.

பப்ரிஷியஸ் ஐயருடைய தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு வேதாகமம் அச்சடிக்கப்பட்டாலும், போதிய அளவில் பிரதிகள் சபை மக்களுக்கு கிடைக்கவில்லை. அதிகமான பிரதிகள் தேவையென உணர்ந்த வேதாகம சங்கம் பப்ரிஷியஸ் ஐயருடைய மொழிபெயர்ப்பையே

திருத்திப் பிரசரிக்க எண்ணங் கொண்டு, அந்தப் பொறுப்பையும் ரேனியஸ் ஐயரிடம் கொடுத்தது. இந்த அடிப்படையில் ரேனியஸ் செய்த மொழியாக்கத்தைச் சீர்தூக்கி ஆராய சென்னை வேதாகம சங்கத்தில் துணைக்குழு ஒன்றும் பொதுக்குழு ஒன்றும் இருந்தன.

சென்னையில் தொடங்கிய வேதாகம மொழிபெயர்ப்பு வேலை திருநெல்வேலியிலும் தொடர்ந்து நடைபெற்று வந்தது. அதற்கென ஒரு செயற்குழு நியமனமாகியிருந்த போதிலும், குழுவின் பிரதம மொழிபெயர்ப்பாளரான ரேனியஸ் ஐயரே முழு வேலையையும் செய்து வந்தார். அவர் 1825ல் மத்தேயு முதல் அப்போஸ்தலர் வரையுள்ள ஐந்து நூல்களை முதலில் மொழிபெயர்த்து முடித்தபின், 1824ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் குழுவினர் சென்னையில் கூடி ரேனியஸ் மத்தேயு நற்செய்தியை ஆராபந்தனர். துணைக்குழு அவரது மொழிபெயர்ப்பை ஏற்றுக்கொண்டது. ஆனால், 1611ல் உருவான ஜேம்சு மன்னர் ஆங்கில விவிலியத்தை (King James Version) ரேனியஸ்சின் தமிழாக்கம் ஒத்திருக்கவில்லை என்று பொதுக்குழு குறைகண்டது. மூலமொழியான கிரேக்கத்தான் மொழிபெயர்ப்பின் அளவுகோலாக இருக்க வேண்டுமென ரேனியஸ் எடுத்துச்சொன்னார். ஆனால் குழுவினர் அவரது வாத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. 1833ல் முழு புதிய ஏற்பாட்டையும் தமிழாக்கம் செய்து முடித்தார்.

சில ஆண்டுகளுக்குப்பின், 1840 ம் ஆண்டு தமிழ் வேதாகமத்தின் முழு முதல் பதிப்பு இந்திய வேதாகமச் சங்கத்தாரால் வெளியிடப்பட்டது

இவ்வேதாகமம் பிப்ரேஷியஸ் என்பவர் மொழி பெயர்த்த பழைய ஏற்பாட்டையும் ரேனியஸ் என்பவர் மொழிபெயர்த்த புதிய ஏற்பாட்டையும் கொண்டிருந்தது இவ்வாறு இணைத்ததற்குக் காரணம் பிப்ரேஷியஸ் என்பவரும், ரேனியஸ் என்பவரும் தங்களுக்குரிய தனித் திறமையை தத்தம் மொழி பெயர்ப்பில் வெளிப்படுத்தியிருந்தார்கள். மொழி பெயர்ப்பாளர்கள் என்ற விதத்தில் இருவரும் சரிநிகர் சமமாக இருந்தார்கள். அவர்களுடைய தனிப்பட்ட மொழிபெயர்ப்புகளை ஒன்று சேர்க்கும் முயற்சியானது அவரவர்களுடைய தனித்திறமை விளங்கும் மொழி பெயர்ப்பின் பாகங்களை ஒன்றாக இணைக்கும் நோக்கத்தோடு எடுக்கப்பட்டது. பிப்ரேஷியஸின் பழைய ஏற்பாடு, மூல வேதாகமத்தோடு மிக அதிகமாக ஒத்திருந்தது. அதைப்போலவே ரேனியஸின் புதிய ஏற்பாடும் அமைந்தது.

பழைய ஏற்பாட்டில் ஆதியாகமம் தொடங்கி தானியேல் வரையும் முடித்தார். மற்ற பழைய ஏற்பாட்டு புத்தகங்களை மொழிபெயர்க்க முடியாமற் போனது ஒரு மாபெரும் இழப்பாகும். கூட்டெழுத்து முறையை மாற்றி வார்த்தைகளுக்கு நடுவில் இடம் விட்டு எழுதும் பழக்கத்தை முதன் முதலில் அறிமுகப்படுத்தியவர் இவரே ரேனியஸ் மொழிநடை யாவராலும் போற்றப்பட்டாலும், மொழிபெயர்ப்பில் இவர் பப்ரிஷியஸ் ஐயரைப் போல் மூலத்தை நுணுக்கமாய்த் தழுவாதது ஒரு பிழையாகக் கருதப்பட்டது.

7. (இலங்கை) டாஃப்பாஷி திருப்புகள் - (Jaffna Version) / பெர்ஷியஸ்

பெர்ஷியஸ்

தமிழில் ஐந்து வெவ்வேறு மொழிபெயர்ப்பு வேதாகமங்கள் புழக்கத்திலிருந்தன. ஆயினும் முக்கியமாக இரண்டு மொழிபெயர்ப்புகளே அதிகமாய் பயன்படுத்தப்பட்டன.

- தஞ்சை, சென்னை, திருநெல்வேலி வட்டார சபைகள் மற்றும் லுத்தரன் சபைகள் பப்ரிஷியஸ் மொழிபெயர்ப்பையும்,
- சர்ச் மிஷன், வெஸ்லியன் மிஷன், அமெரிக்கன் மிஷன் ரேனியஸ் திருப்புதலையும் பயன்படுத்தி வந்தனர்.

ஆனால் இவை இரண்டும் யாவராலும் மனப்பூர்வமாய் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதென்று கூறமுடியாது. ஒன்றின் மொழி நடையும், மற்றதின் மூலமொழியை முற்றிலும் தழுவாத நிலையும் மக்களுக்குள் அதிருப்தியை ஏற்படுத்தின. யாவரும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய மற்றொரு மொழிபெயர்ப்பின் அவசியத்தை யாழ்ப்பாண மிஷனேரிகள் உணர்ந்தனர்.

யாழ்ப்பாணத்தில் இலங்கைத் தமிழரிடையே ஊழியிஞ் செய்துவரும் தேவ ஊழியர்கள் அப்போதிருந்த வேதாகமப் பதிப்புக்களிலிருந்த தவறுகளை நிவிர்த்திச் செய்வதற்காக வேறொரு தமிழ் வேதாகமத்தை அச்சிட முடிவு செய்தார்கள்.

யாழ்ப்பாண கிளை சங்கம்

கொழும்பு வேதாகம சங்கத்தின் உதவிச்சங்கம் 1815ல் யாழ்ப்பாணத்தில் நிறுவப்பட்டது. கொழும்பு வேதாகம சங்கம் குறிப்பாக சிங்கள மொழியிலேயே செயல்பட்ட படியால், 1835ல் தமிழ் மொழியின் சங்கமாக யாழ்ப்பாண கிளை சங்கம் செயல்பட ஆரம்பித்தது. புதிய தமிழ் மொழிபெயர்ப்பை செயல்படுத்த 5 பேர் அடங்கிய குழு ஒன்று 1839ல் நியமிக்கப்பட்டது. அந்த குழுவில் அங்கம் வகித்தவர்கள்:

- அட்லி,
- ஸ்பால்டிஸ்,
- பெர்சிவல்,
- ஹச்சிங்ஸ்,
- எக்கார்ட் என்பவர்கள்.

1839ல் பெர்சிவல் ஐயர் சென்னை வேதாகம சங்கத்தாரை சந்தித்து விபரங்களை எடுத்துரைத்தார்.

சென்னை வேதாகம சங்கத்தார் புதிய மொழிபெயர்ப்பு முயற்சியை நிபந்தனையுடன் ஆதரித்தனர். ஒத்துழைப்பு தருவதாகவும் வாக்களித்தனர். 1840ல் மொழிபெயர்ப்பு வேலை யாழ்ப்பாணத்தில் ஆரம்பமாயிற்று. லண்டனிலிருந்து வேதாகம தாய்ச் சங்கம் இவ்வேலைக்கு கொஞ்சம் பணம் உதவி செய்தது.

சென்னை சங்கத்தாரின் நிபந்தனை

யாழ்ப்பாணத்தார் செய்துவரும் திருப்புதல் 1611ல் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட அதிகாரம் பெற்ற ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பை (The Authorized Version or King James Version) விட்டு சிறிதும் விலகக்கூடாது. ஆங்கிலத்தின் கருத்து மாறக்கூடாது என்பது மட்டுமல்ல, ஆங்கிலத்திலுள்ள படியே வசன அமைப்பு, சொல்லடுக்கு, குறியீடுகள் இருக்க வேண்டுமென்ற கடுமையான நிபந்தனைகளை விதித்தனர்.

இது நடைமுறைக்கு ஒத்துவராத ஞானமற்ற நிபந்தனை என்று யாழ்ப்பாண சங்கம் எதிர்ப்பு தெரிவித்தது. அதிக எதிர்ப்பு வந்தபோது சென்னை வேதாகமச் சங்கம் தன் முந்திய நிபந்தனையை சற்று தளர்த்தி ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பை கூடியமட்டிலும் சரியாக பின்பற்ற வேண்டும். அதை விட்டு விலகி மொழிபெயர்க்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டால் கமிட்டியின் மூன்றில் இரண்டு பங்கு அங்கத்தினரின் சம்மதம் பெற வேண்டும் எனக்கூறினர்.

மொழிபெயர்ப்புக் குழுவினர்

இதில் லேவி ஸ்பால்டிங்கு (Levi Spaulding) என்ற அமெரிக்க மறைபரப்பாளர் முன்னின்றார். முக்கிய பெயர்ப்பாளராக, அதிகமாக உபயோகப்படுத்தப்படும் ஆங்கிலம் - தமிழ் அகராதியை எழுதினவரான “பாதிரி பீட்டர் பெர்சிவல்” (Peter Percival) என்பவரைத் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார். இவரோடு சாமுவேல் ஹச்சிங்க்ஸ் (Samuel Hutchings), ஹோய்சிங்க்டன் (H.R. Hoisington), மிரோன் வின்ஸ்லோ, டேவிட் பூர் (David Poor) முதலியோர் ஒத்துழைத்தனர். தமிழ் நடைபயிற்சி சீரமைப்பதில் நவீன கால உரைநடையின் தந்தை என்று அழைக்கப்படும் இந்தமாத வித்துவான் ஆறுமுக நாவலர் என்பவரை உறுப்பினராகவும் கொண்டு அமைக்கப்பட்டது 1840ல் திருப்புதல் பணி தொடங்கி 1848ல் நிறைவேறியது. பின்பு 1850ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாண திருப்புதல் வெளியிடப்பட்டது

யாழ்ப்பாண மொழிபெயர்ப்புக் குழுவிற்கு தலைவராக இருந்தவர் பீட்டர் பெர்சிவல்(Peter Percival). இவர் 1826ல் யாழ்ப்பாணம் வந்தார். ஆரம்ப நாட்களில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த மெதடிஸ்ட் மிஷன் பள்ளிக்கு தலைவராக இருந்தார். 1832-34ஆம் ஆண்டுகளில் கல்கத்தா சென்று ஊழியம் செய்தார். திரும்பவும் யாழ்ப்பாணம் வந்து வடஇலங்கை மெதடிஸ்ட் மிஷனுக்கு தலைவரானார்.

பெர்சிவல், தமிழில் சிறந்த புலமை பெற்றிருந்தார். ஆங்கில - தமிழ் அகராதி எழுதினார். 1851ல் இங்கிலாந்து சென்றுவிட்டு பின்பு சென்னை வந்து அங்கு புதிதாய் நிறுவப்பட்டிருந்த சென்னை பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியராய் பணிபுரிந்தார். இவருடைய உருவச்சிலை இன்னும் சென்னை பல்கலைக்கழகத்தின் செனட் மண்டபத்தில் இருக்கின்றது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பெர்சிவல் செய்த தமிழ் வேதாகம மொழிபெயர்ப்பை நம்முடைய இலக்கிய உலகத்திலும் சிறப்பான இடம் பெறமுயற்சித்தவர் கல்விதுறையில் புகழ்பெற்று விளங்கிய பண்டிதர் ஆறுமுக நாவலர் ஆவார். கடந்த பல நூற்றாண்டுகளிலும் தமிழ் கல்வியில் ஆறுமுக நாவலருக்கு நிகரானவர் யாருமில்லை என்று போற்றப்படுமளவிற்கு இவர் சிறப்பானவர்.

லீவை ஸ்பால்டிங் (LEVI SPAULDING) இந்த மொழிபெயர்ப்பு அவசியம் என்பதை உணர்த்தியாவரின் சம்மதத்தையும் பெற்றவர் இவரே. இவர் அமெரிக்காவில் 1791ல் பிறந்து 1820ல் யாழ்ப்பாணம் வந்தார். இவரும் தமிழில் தேர்ச்சி பெற்று 20க்கும் மேற்பட்ட தமிழ் புத்தகங்களை எழுதினார். தமிழ் அகராதி ஒன்றையும், ஆங்கிலம்-தமிழ் அகராதி ஒன்றையும் எழுதி வெளியிட்டார். 53ஆண்டுகள் யாழ்ப்பாணத்தில் ஊழியம் செய்தார். ஒருமுறை மட்டுமே தன் தாய்நாடான அமெரிக்காவிற்குப் போய் வந்தார்.

சாமுவேல் ஹச்சிங்க்ஸ் (SAMUEL HUTCHINGS)

இவர் எபிரேய மொழியில் தேர்ச்சி பெற்றவர். இவரும் மொழிபெயர்ப்பில் அதிகம் உதவினார். இது மட்டுமல்லாமல் அநேக யாழ்ப்பாண தமிழ் பண்டிதர்களும் மொழி பெயர்ப்பில் உதவி செய்தனர்.

மொழிபெயர்ப்பை பற்றிய எதிர்ப்பும் மறுப்பும்:

யாழ்ப்பாணத் திருப்புதல் பாகம்பாகமாய் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு சென்னைக்கு அனுப்பப்பட்டன. 1847ல் எழுப்பப்பட்ட சில எதிர்ப்புகள். யாழ்ப்பாணத் திருப்புதல் மூலமொழியை நெருங்கித் தழுவுவல்லலை. யாழ்ப்பாணத் தமிழுக்கும், இந்திய தமிழுக்கும் வேறுபாடு இருந்தது. இந்த யாழ்ப்பாண திருப்புதல் பல வல்லுநர்களால் வரவேற்கப்பட்ட போதிலும், இதனுடைய இலக்கிய நடை சாதாரண வேதாகம மொழிபெயர்ப்பு நடைக்கு மாறுப்பட்டு இருந்ததினால் சாதாரண மனிதனின் ஆர்வத்தைத் தூண்டத் தவறிவிட்டது.

இம்மொழிபெயர்ப்பில் பல குறைகள் இருந்ததைச் சென்னையில் வேதாகம சங்கம் சுட்டிக்காட்டியது. (KJV) ஜேம்சு மன்னர் ஆங்கிலப் பெயர்ப்பின் முறைப்படி இம்மொழிபெயர்ப்பு அமையவில்லையென்றும், மூலமொழிகளிலிருந்து ஆங்காங்கே பிறழ்வுகள் ஏற்பட்டிருந்தனவென்றும், வடமொழிச் சொற்கள் மிகுந்திருந்தனவென்றும் குறைகாணப்பட்டது. மேலும், கடவுளைக் குறிக்க இம்மொழிபெயர்ப்பில் தேவன் என்னும் சொல் பயன்படுத்தியதையும் பலர் விரும்பவில்லை இக்காரணங்களால் இம்மொழிபெயர்ப்புக்குத் தமிழ்நாட்டில் வரவேற்பு இல்லாமல் போயிற்று

வருங்கால நிகழ்ச்சிகளைக் குறிக்கும் வினைச் சொற்களை நிகழ்கால வினைச் சொற்களாக மொழிபெயர்த்துள்ளனர். இந்த எதிர்ப்புகளை யாழ்ப்பாண குழுவினர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. மூலத்தைவிட்டு எங்கள் மொழிபெயர்ப்பு மாறவில்லை. சென்னை சங்கத்தினுள்ளவர்கள் ஐரோப்பிய மிஷனேரிகள். இவர்கள் கற்றுறிந்த தமிழ் எளிமையானது. ஆனால் யாழ்ப்பாண மொழிபெயர்ப்பில் சரியான இலக்கியத் தமிழ் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்திய தமிழும், யாழ்ப்பாணத் தமிழும் ஒன்றே. யாவரும் ஒரே தமிழ் இலக்கியத்தைத்தான் படிக்கின்றோம். பேச்சு வழக்கில் இந்திய தமிழருக்கும், யாழ்ப்பாணத்தாருக்கும் சில வித்தியாசங்கள் இருக்கலாம். ஆனால் அடிப்படைத் தமிழ் ஒன்றே என்று மறுப்பு தெரிவித்தனர். கடைசியில் சென்னை சங்கத்தார் ஏற்றுக்கொண்டனர். யாழ்ப்பாண மொழிபெயர்ப்பை ஆராய்ந்து அறிக்கை சமர்ப்பிக்க ஒரு குழுவை நியமித்தனர். சில திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டன. 1850 அக்டோபர் 21ம் தேதி யாழ்ப்பாணத் திருப்புதல் வெளியிடப்பட்டது.

9. பலர் திருப்புதல் (Bower Version) / ஐக்கிய திருப்புதல் - (Union Version)

8ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் ஆக்கப்பட்ட சீகன்பால்கின் மொழிபெயர்ப்பு, அந்நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் பப்ரிஷியஸ்சால் செய்யப்பட்ட அதன் திருத்தம், ரேனியஸ் ஐயர் செய்த திருத்தம் என்று பல தமிழ் விவிலியத் திருப்புதல்கள் சீர்திருத்த சபைக் கிறித்தவர் நடுவே புழக்கத்தில் இருந்தன. குறிப்பாக,

- பப்ரிஷியஸ் பெயர்ப்பினை திருநெல்வேலி எஸ்.பி.ஐ. (SPG - Society for the Propagation of the Gospel) சபைகள் சிலவும், மற்றும் தஞ்சை, சென்னை சபைகள் அனைத்தும், லைப்சிக் லூத்தரன் சபையும் பயன்படுத்தின.
- ரேனியஸ்சின் திருத்தத்தை சி.எம்.எஸ். (CMS - Church Mission Society), எல்.எம்.எஸ். (LMS - London Missionary Society), வெஸ்லியன் சபை (Wesleyan Church), அமெரிக்கன் போர்டு மிஷன் சபை (American Board of Commissioners for Foreign Missions (ABCFM) ஆகியவை பயன்படுத்தின.

நாம் தற்போது உபயோகிக்கும் திருப்புதல் இந்த ஐக்கிய திருப்புதலே. லுத்தரன் சபையாரைத் தவிர மற்ற சபையார் யாவரும் இந்த திருப்புதலையே பயன்படுத்துகின்றனர். பெரும்பான்மையான கிறிஸ்தவர்களுக்கு பரிசுத்த வேதாகமம் என்றால் இது ஒன்றே தொரியும். இதற்கு பின் வந்த எந்த மொழிபெயர்ப்பும் இதன் இடத்தை எடுக்க முடியவில்லை.

பப்ரிஷியஸ் திருப்புதலின் மொழிநடை திருப்தியில்லை, ரேனியஸ் திருப்புதல் மூலமொழியை சரியாய் தழுவுவில்லை என்ற குறைபாட்டினிமித்தம் யாழ்ப்பாண வேதாகம சங்கம் இந்திய வேதாகம சங்கத்தின் அரைகுறை சம்மதத்துடன் பெர்சிவல் திருப்புதலை செய்து முடித்தது.

பெர்சிவல் திருப்புதலையும் எல்லாரும் ஏற்றுக் கொள்ள வில்லை. ஏனெனில் இந்த மொழிபெயர்ப்பில் மொழிநடை கடினமாயும், சமஸ்கிருத வார்த்தைகள் அதிகமாயுமிருக்கின்றன என்ற குறைபாடு எழுந்தது. யாழ்ப்பாண திருப்புதலின் தோல்விக்குப் பிறகு மற்றொரு திருப்புதல் வெளியிடுவது தேவையாயிருந்தது, யாழ்ப்பாண திருப்புதல் ஒரு தோல்வியாக இருந்தபோதிலும் அது தொடர்ந்து வந்த எல்லா வேதாகமப் மொழி பெயர்ப்பு ஊழியங்களுக்கும், தமிழ் நாட்டிலும் இலங்கையிலுமுள்ள தமிழர் யாவரும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய மற்றொரு மொழிபெயர்ப்பிற்கு முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டன.

1853 ஜூன் மாதம் 20ம் தேதி சென்னை வேதாகம சங்கம் ஒரு தீர்மானம் எடுத்தது. ஆறுபேருக்கு மேற்படாத தமிழ் அறிஞரின் பெயர்களை ஒவ்வொரு மிஷனேரியும் சிபாரிசு செய்து அனுப்ப வேண்டும். அதில் கூடுதலாக சிபாரிசு செய்யப்படும் ஆறுபேரை மொழிபெயர்ப்புக் கமிட்டியாக நியமிக்க வேண்டும். அவர்கள் இதுவரை வந்த எல்லா மொழிபெயர்ப்புகளையும் பயன்படுத்தி எல்லாரும் அங்கீகரிக்கக்கூடிய ஒரு மொழிபெயர்ப்பை செய்யவேண்டும். யாழ்ப்பாண சங்கம் ஒரு பிரதிநிதியை அனுப்ப கேட்க வேண்டும் என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

சென்னை வேதாகம சங்கம் மொழிபெயர்ப்பு வேலையை ஆரம்பித்தல்

1855ல் சென்னை வேதாகம சங்கம் கூடி, பப்ரிஷியஸ் திருப்புதலை ஆதாரமாகக் கொண்டு மொழிபெயர்ப்பு செய்யப்பட வேண்டும். மேலும் தகுதியான ஒருவரை மொழி பெயர்ப்பாளராகவும் நாட்டின் பல பகுதிகளிலிருந்தும் உதவியாளராக ஆறுபேரையும் நியமிக்க வேண்டும் என்றும், பகுதிபகுதியாக அச்சிட்டு மற்றவர்களின் கருத்தை அறிய வேண்டும் என்று தீர்மானித்தனர். நியமிக்கப்பட்ட கமிட்டி அங்கத்தினர்கள் தலைமை மொழிபெயர்ப்பாளர்

பவர் ஐயர் (Bower)

உதவியாளர்கள்

1. ட்ரு(L.M.S)
2. வின்ஸ்லோ (A.M)
3. தாமஸ்(C.M.S)
4. ஜென்கின்ஸ் பிரதேட்டன்(S.P.G)
5. ராஜகோபால்(ஸ்காட்லாந்து சபை)
6. ஸ்டாக்ஸ்

1856 பிப்ரவரி 14ம் தேதி ஒரு ஆலோசனைக் கூட்டம் சென்னையில் நடந்தது. 1858 ஏப்ரலில் பவர் ஐயர் வேலையை ஆரம்பித்தார். முதலாவது மத்தேயு, மாற்கு ஆகிய சுவிசேஷங்களை மொழிபெயர்த்து சபை பிரதிநிதிகளுக்கும் மற்றும் அநேகருக்கு அனுப்பினர். சபை பிரதிநிதிகள் எழுதிய திருத்தங்களை நன்கு ஆராய்ந்து குறிப்பெடுத்துக் கொண்டார். நான்கு சுவிசேஷங்களும், அப்போஸ்தல நடபடிகளும் மொழிபெயர்த்து முடிக்க அதிக நாட்களாயிற்று.

முதல் ஆலோசனைக் கூட்டம்

1861 ஏப்ரல் 29ம் தேதி பானையங்கோட்டையில் முதல் ஆலோசனைக் கூட்டம் நடந்தது. தினமும் 9மணி நேரம் கூடி 6 வாரங்கள் ஆராய்ந்து பரிந்துரை செய்தனர். சபை பிரதிநிதிகளாய் இந்த ஆலோசனைக் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டவர்கள்:

1. பவர் ஐயர் (சென்னை)

2. முன்ஷி முத்தையாப்பிள்ளை (பாளையங்கோட்டை)
3. கால்டுவல் ஐயர் (இடையங்குடி)
4. சார்ஜன்ட் ஐயர் (பாளையங்கோட்டை)
5. டிரேசி ஐயர் (மதுரை)

மதுரையைச் சேர்ந்த டிரேசி ஐயரைத் தவிர மீதி நான்கு பேரும் தவறாமல் எல்லா ஆலோசனைக் கூட்டத்திலும் பங்குபெற்றனர். இன்னும் அநேகர் அவ்வப்போது கலந்து கொண்டாலும் மேற்கூறிய நான்குபேர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

இது குறித்து சென்னை வேதாகம சங்கம் பல தீர்மானங்களை இயற்றியது. அதாவது,

- புதிய திருப்புதல் எல்லா முந்தைய திருப்புதல்களின் சிறப்புகளையும் கொண்டதாய் அமைய வேண்டும்.
- திருப்புதல் குழு ஏற்கப்பட்ட பாலம் (Textus Receptus) என்னும் கிரேக்க புதிய ஏற்பாட்டை மூல பாடமாகக் கொள்ள வேண்டும்.
- பப்ரிஷியஸ் திருப்புதலை அடிப்படையாகக் கொள்ளவேண்டும்.
- எஸ்.பி.ஐ. அமைப்பைச் சார்ந்த மறைபரப்பாளரான ஹென்றி பவர் என்பவர் முக்கிய மொழிபெயர்ப்பாளராக நியமிக்கப்பட வேண்டும்.

வட இலங்கையில் வசித்த கிறிஸ்தவ மக்களுக்கு அவர்களைக் கலந்து ஆலோசிக்காததால் "பவர் குழு" அமைப்பு மகிழ்ச்சியைத் தரவில்லை. இதன் காரணமாக உடனடியாக இருதரப்பிலிருந்தும் பிரதிநிதிகளை அழைத்து ஒரு மாநாடு கூட்டப்பட்டது. இந்த மாநாட்டிலே தென்னிந்தியாவிலும், வட இலங்கையிலும் வசிக்கும் தமிழ் மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளும்படியாக பொது பதிப்பு (Common Version) எனப்பட்டது. **இவர் மொழிப்பெயர்ப்பு குழுவில் பல்வேறு திருச்சபைகள் இணைந்து உருவாக்கியதால் இது ஐக்கிய திருப்புதல் (Union Version) எனவும் அழைக்கப்படுகிறது**

1864ல் புதிய ஏற்பாடும், 1867ல் பழைய ஏற்பாடும், 1871ல் முழு வேதாகமும் வெளியிடப்பட்டது. இவர் மூல மொழியிலிருந்தே பைபிளை மொழியாக்கம் செய்தார்

லுத்தரன் சபையைச் சார்ந்தவர்கள் பிப்ரேஷியஸின் பதிப்பைத்தக்க வைத்துக் கொண்டாலும் காலபோக்கில் இந்தியாவிலும், இலங்கையிலும் வசிக்கின்ற தமிழ் மக்களிடத்தில் இப்போதுள்ள எல்லா பிரபலமான திருப்புதல்களிலும் இந்த ஐக்கிய திருப்புதல் தான் தமிழ் கிறிஸ்தவர்கள் மத்தியில் பரவலான வரவேற்பையும் செல்வாக்கையும் பெற்றுள்ளது

இப்போது நாம் வைத்திருக்கும் வேதாகமத்தை இரண்டு பக்கங்கள் திருப்பி பார்த்தால் அதில் O.V. என்று எழுதியிருக்கும் அதாவது அங்கிகரிக்கப்பட்ட பதிப்பு இதுவே

ஐக்கிய திருப்புதலின் புதிய பதிப்பு

பிழைகள்:

ஒரு மொழி 40 ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை பழைய சொற்கள் மறைந்து புதிய சொற்கள் புழக்கத்தில் வரும் அந்த வகையில் கிட்டத் தட்ட 140 ஆண்டுகள் கடந்துவிட்ட இந்த மொழியாக்கத்தில் அனேக வழக்கொழிந்த சொற்களும், அந்தக் காலத்தில் புழக்கத்தில் இருந்த இப்போது தமிழர்கள் மறந்துவிட்ட ஏராளமான வடமொழி சொற்களும் இருக்கின்றன. மேலும் சொற்பிழைகளும் இருப்பதாக சொல்லப்படுகிறது.

உதாரணம்

குதிகாலை நசுக்குவாய் (கடிப்பாய்) ஆதி:3:15, மேற்கொள்ளுதல் (சங்:12:4) மேற்கொள்ளுதல் என்ற சொல் பொறுப்பேற்றல் என்ற பதத்தில் ஆளப்பட்டுள்ளது.

இலக்கணப்பிழைகள்: பன்றிகள் மேய்ந்து கொன்டிருந்தது (கொன்டிருந்தன)

வட சொற்கள்: ஜனங்கள், புருஷன், ஸ்த்ரீ, சந்தோஷம், போன்றவை.

பவர் திருப்புதல் 1915ஆம் ஆண்டு புதிய திருத்தங்களுடன் வெளிவந்த போது அதற்கு பலத்த எதிர்ப்பு கிளம்பியது, திருத்தப்பட்ட பவர் வேதாகமம் வெளி நாட்டில் அச்சிடப்பட்டு அதன் பிரதிகள் கப்பலில் வந்துவிட்டன. ஆனால் அன்றைய தமிழ் கிறிஸ்தவர்கள் கடலில் தூக்கி எறிந்துவிட்டனர். ஏனெனில் அக்காலத்தில் மக்கள் விரும்பிப் படித்தது பப்ரிஷியஸ் மொழியாக்கத்தைதான்.

10. லெஹ்ரி பவர் ஜயர் - Henry Bower

பிரான்கோயிஸ் பூவியர் (Francois Bouvier) ஒரு பிரஞ்சுப் போர் வீரர். இந்தியாவில் நடைபெற்ற சண்டையில் கைதியானவர். இந்தியப் பெண்ணான ஜஸ்டீனாவை (Justina) திருமணம் செய்து இந்தியாவிலேயே வாழ்ந்து மறைந்தவர்.

இத்தம்பதியர்களுக்கு, சென்னை, சிந்தாதிரிப்பேட்டையில் இருக்கும் சீயோன் ஆலயத்தை அடுத்துள்ள இல்லத்தில் ஹென்றி பவர் ஜயர் பிறந்தார். (அருட்திரு. ஹென்றி பவர், 1813ஆம் ஆண்டு, ஜனவரி 17ம் தேதி பிறந்ததாக ஜார்ஜ் கோட்டையில் உள்ள தூய மேரி ஆலயப் பதிவேடு கூறுகிறது. ஆனால் பவர் குடும்பத்தார், 1812ஆம் ஆண்டு, டிசம்பர் 18ம் தேதியையே பவரின் பிறந்த நாளாகக் கொண்டாடி வருகிறார்கள். பவர் ஜயரின் கல்லறையில், 18-12-1812ல் பிறந்ததாகவும், 2-9-1885ல் இறந்ததாகவும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது).

ஹென்றி பவர் ஜயர்
(டிச. 18, 1812 / ஜன. 17, 1813 - 1885)

இவர் பட்டாளத்தார் அனாதையர் ஆண் ஆசிரமத்தில் (Military Male Orphan Asylum) கல்வி பயின்றார். சென்னை ஆளுநரின் காரியதரிசி கர்னல் ஜான் கார்பிறே (Col. John Carfrae), இளைஞரான பவரை நேசித்ததால், பவருக்கு அநேக உதவிகளைச் செய்தார். மேலும், பேருபகாரியான கர்னல் ஜான் கார்பிறே, 1832ஆம் ஆண்டு, பவரை இங்கிலாந்துக்குத் தன்னோடு கூட்டிச் சென்றார். 1833ஆம் ஆண்டு, லண்டன் மிஷனரி சங்கம் (LMS) நடத்தும் ஊழியரைப் பயிற்றுவிக்கும் கலாசாலையில் பவர் சேர்ந்து பயிற்சி பெற்றார். பின்பு, 1837ஆம் ஆண்டு, இந்தியா திரும்பினார்.

அருட்திரு. ஹென்றி பவர் எம்மா டெய்லர் (Emma Taylor) என்ற பெண்ணை 09/05/1838 அன்று திருமணம் செய்தார். இவர்களுக்கு இரண்டு பிள்ளைகள் பிறந்தனர். பவரின் மனைவி 1844ஆம் ஆண்டு இறந்ததால், எலிசா ஜெஸி பிளக்கர் (Eliza Jessie Blacker) என்ற பெண்ணை 10/05/1847 அன்று மறுமணம் செய்தார். இவர்களுக்கு ஆறு பிள்ளைகள் என மொத்தம் எட்டு குழந்தைகள் இருந்தன.

ஹென்றி பவரின் ஆன்மிகப் பணிகள்

முதலில் திரிப்புகூரில் ஊழிய வேலையைத் துவக்கினார். பின்பு, 1838ஆம் ஆண்டு, புரசைவாக்கத்துக்குக் குடிபெயர்ந்தார். 1842ஆம் ஆண்டு, சவிசேஷப் பிரபல்ய சங்கத்தில் (SPG) சேர்ந்து, 1843ஆம் ஆண்டு, உதவி குருவாகவும், 1845ஆம் ஆண்டு, குருவானார். பவர் ஐயர், தஞ்சாவூருக்கு அருகாமையில் கிறிஸ்தவ ஊழியர்ப் பயிற்ச்சி பள்ளி ஒன்றைத் தொடங்கி, அதற்கு “வேதியர்ப்புரம்” என்றும் பெயரிட்டார். 1858ஆம் ஆண்டு, வேதியர்ப்புரத்தை விட்டு நீங்கி, வேதாகம மொழி பெயர்ப்பில் தன்னை முழுவதுமாக ஈடுபடுத்திக் கொண்டார்.

வேதாகம மொழிபெயர்ப்பு

1858ஆம் ஆண்டு ஹென்றி பவர் தமிழில் மொழிபெயர்க்கத் தொடங்கினார். மொழிபெயர்ப்பு வேலையோடு வேப்பேரியிலுள்ள பரிசுத்த பவுல் ஆலயக் குருவாகவும் நியமனம் பெற்றார். 1871ஆம் ஆண்டு, சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் சிறப்பு உறுப்பினர் பதவியை ஏற்றார். ஆங்கிலத் திருச்சபையின் (Church of England), ஜெபப்புத்தகத்தை மொழிபெயர்ப்புதற்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட குழுவினும் ஓர் அங்கத்தினர் ஆனார். இந்த வேலை இரண்டு வருடங்கள் நடை பெற்றது. ஜெபப்புத்தக மொழிபெயர்ப்பு வேலை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் கால கட்டத்தில், அதாவது, 1872ஆம் ஆண்டு, திருச்சிராப்பள்ளிக்கு மாற்றப்பட்டு, பின்பு திருநெல்வேலிக்கு அனுப்பப்பட்டார். அங்கிருந்து மீண்டும் வேப்பேரி ஆலயத்திற்கு வந்தார். 1877ஆம் ஆண்டு, கான்டர்பெரி பேராயர், பவர் ஐயருக்கு “இறையியற் கலைஞர்” (Doctor of Divinity), என்னும் பட்டத்தை வழங்கினார். பவர் ஐயர் ஆங்கிலத்தைக் காட்டிலும் தமிழில் ஊழியம் செய்வதையே பெரிதும் விருமினார்.

பவர் மொழிபெயர்ப்பில் பங்கேற்ற கிறித்தவ மறைபரப்பாளருக்கு உதவியாக முத்தையா பிள்ளை, இராசகோபால ஐயர் ஆகிய தமிழறிஞர்கள் இருந்து தமிழ்நடைக்கு மெருகூட்டினர். முத்தையா பிள்ளை என்பவர் இரட்சணிய யாத்திரிகம் பாடிச் சிறப்படைந்த என்றி ஆல்பிரட் கிருஷ்ணபிள்ளை என்பவரின் உடன்பிறப்பு என்பது கருதத்தக்கது.

புதிய ஏற்பாட்டு நூல்களை ஒவ்வொன்றாகத் தமிழில் பெயர்த்து அவற்றை மொழிபெயர்ப்புக் குழுவினருக்கும் பிற அறிஞருக்கும் அனுப்பி, அவர்களது கருத்துக்களைப் பெற்றுக்கொண்டார். லூத்தரன் சபை தவிர பிற எல்லா சீர்திருத்த சபைகளும் இம்மொழிபெயர்ப்பில் பங்கேற்றது குறிப்பிடத்தக்கது

இராபர்ட் கால்டுவெல், மிரோன் வின்சலோ போன்ற தலைசிறந்த அறிஞர்கள் மொழிபெயர்ப்பில் உதவினர். யாழ்ப்பாணத்தவர் சில விமரிசனங்களை அனுப்பினர்.

பவர் ஐயர், முன்ஷி முத்தையாப்பிள்ளை, கால்டுவெல் ஐயர், சார்ஜண்ட் ஐயர் இந்த நூல்களும் ஐக்கிய திருப்புதல் அல்லது பவர் திருப்புதலில் மிக முக்கிய பங்கு பெற்றிருந்தனர். அத்துடன் இவர்களுக்கு பலர் உதவியாக இருந்துள்ளனர்.

இவர் வெளியிட்ட வேறு நூல்கள்

இவர் அறிந்த மொழிகள் கிரேக்கம், இலத்தீன், சமஸ்கிரதம், ஆங்கிலம், தமிழ், கன்னடம், ஹிந்தி, ஆகியவைகள் ஆகும்.

நன்னூல், பகவத் கீதை, ஆகியவற்றை ஆங்கிலத்திற்கு மொழியாக்கம் செய்தார். வேத அகராதியையும், மற்றும் சில நூல்களையும் வெளியிட்டார்.

1877ஆம் ஆண்டு, “நியாயப்பிரமாண விளக்கம்”, வெளியிடப் பெற்றது.

“விசுவாசப்பிரமாண விளக்கம்”, “இந்து மதத்திற்கும், பாப்பு மதத்திற்கும் இருக்கிற சம்பந்த விளக்கம்”, “தர்மசாஸ்திர சாரம்” போன்ற நூல்களையும் இவர் எழுதியுள்ளார்.

ஹென்றி பவர் ஐயரின் மறைவு

பவர் ஐயரின் ஆராதனைகள் சடங்காச்சாரமற்றவையாக உள்ளன என்ற சிலரின் குற்றச்சாட்டாலும், விரோதப் போக்காலும், வேப்பேரியிலிருந்து சாந்தோமுக்கு மாற்றப்பட்டார். அத்துடன் வேப்பேரி குருமனையை விட்டும் நீங்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டார். இவ்விதமான மாற்றங்களாலும், இன்னல்களாலும் பவர் உடல் நலக் குறைவுக்குள்ளானார். இறுதி காலத்தில் குற்றாலத்திற்கு வந்து, அங்கு சிறிது காலம் வசித்தார். அதன் பின்பு 1885ஆம் ஆண்டு மரணமடைந்தார். அவரின் உடல் திருநெல்வேலி, பாளையங்கோட்டை, மிலிட்டரி லைன், கிறிஸ்து ஆலயக் கல்லறைத் தோட்டத்தில் அடக்கம் செய்யப்பட்டது.

II. லார்சன் திருப்படி (Larsen Version) {1936}

பவர் திருப்பத்திலும் குறைகள் இருந்தன. கடவுளைக் குறிக்க தேவன் என்னும் சொல் பயன்படுத்தப்பட்டது. மோசே, பேதுரு போன்ற வேதாகம பெருமக்கள் அவன், இவன் என்று குறிக்கப்பட்டனர். மொழிநடையில் ஒருவித அன்னியத் தன்மை காணப்பட்டது. இக்குறைகளை நீக்கும் வண்ணம் புதியதொரு திருப்பம் தேவை என்று உணரப்பட்டது.

புதிய சுவடிகள் கண்டுபிடிப்பும் புதிய மொழிபெயர்ப்பின் தேவையும்

பவர் திருப்பத்தில் காணப்பட்ட குறைகளோடு இன்னொரு முக்கிய நிகழ்வும் குறிப்பிடத்தக்கது. வேதாகம பாடங்களை உள்ளடக்கிய பல பழமையான சுவடிகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு அறிஞர்களின் கவனத்தை ஈர்த்ததே அந்நிகழ்வு. 4ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் எழுந்த சீனாய் சுவடி (Codex Sinaiticus) 1844ல் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அதுபோலவே, நான்காம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த வத்திக்கான் சுவடி (Codex Vaticanus) இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில்தான் முழுமையாக அச்சேறியது. இன்னொரு பழஞ்சுவடி பேஸா சுவடி (Codex Bezae) ஆகும். இச்சுவடிகள் எல்லாம் "ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வேதாகம பாடத்திலிருந்து" (Textus Receptus) வேரோட்டமாக மாறுபடவில்லை என்பது உண்மையென்றாலும், பாட வேறுபாடுகளை அறிய மிகவும் பயனுள்ளவை ஆகும்.

மற்றும், ஐக்கிய திருப்புதலின் வெளியீட்டிலிருந்து இந்த நூற்றாண்டு வரை தமிழ்மொழி அடைந்த இலக்கிய வளர்ச்சி காரணமாக, தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு வேண்டும் என்னும் கருத்து எழுந்தது. 1923ஆம் ஆண்டு, பல்மொழி அறிஞரும், தமிழில் புலமைபெற்றவரும், பெங்களூரில் இறையியல் பயிற்றுவித்தவருமான டென்மார்க் நாட்டிலிருந்து வந்த மறைபரப்பாளர் எல்.ஆர். லார்சன் (L.R. Larsen) என்பவரைத் தலைவராகக் கொண்டு மொழிபெயர்ப்புக் குழு அமைந்தது. அவர் ஜி.எஸ். துரைசாமி பிள்ளை (1883-1965) என்னும் தமிழறிஞரைத் துணையாளராகத் தேர்ந்துகொண்டு 1920ல் மொழிபெயர்ப்பைத் தொடங்கினார்.

தமிழ் நடை எளிமையோடும், தெளிவாகவும் அமைய முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. அப்பின்னணியில் பவர் திருப்புதல் திருத்தப்பட்டது. லுத்தரன் மக்கள் முதல் தடவையாக இக்குழுவுடன் இணைந்து செயல்பட்டார்கள்

பவர் திருப்புதல்	லார்சன் திருப்புதல்
"மரணமானாலும், ஜீவனானாலும், தேவ தூதர்களானாலும், அதிகாரங்களானாலும், வல்லமைகளானாலும், நிகழ் காரியங்களானாலும், வருங்காரியங்களானாலும், உயர்வானாலும், தாழ்வானாலும், வேறெந்தச் சிருஷ்டியானாலும் நம்முடைய கர்த்தராகிய கிறிஸ்து இயேசுவிலுள்ள தேவனுடைய அன்பை விட்டுவிட்டு நம்மைப் பிரிக்கமாட்டாதென நிச்சயித்திருக்கிறேன்" (உரோ 8:38-39)	"மரணமோ ஜீவனோ தெய்வ தூதரோ, துரைத்தனங்களோ, நிகழ் காரியங்களோ, வருங்காரியங்களோ, வல்லமைகளோ, உயர்வோ, தாழ்வோ வேறெந்த சிருஷ்டியானாலும் சரி, நமது ஆண்டவராகிய கிறிஸ்து இயேசுவிலுள்ள கடவுளின் அன்பைவிட்டு நம்மைப் பிரிக்க முடியாதிருக்குமென்று நிச்சயித்திருக்கிறேன்" (உரோ 8:38-39)

ஆனால், லார்சன் திருப்புதல் பலருக்குப் பிடிக்கவில்லை. அவர்கள் நல்ல சமாரியன் என்னும் ஏட்டில் தங்கள் எதிர்ப்பைக் கட்டுரை வடிவில் தெரிவித்து வந்தார்கள். அக்கட்டுரைகள் தொகுக்கப்பட்டு 1934ல் வெளியிடப்பட்டன. எதிர்ப்பாளர்களுள் ஈ. ஏசுடியான், எஸ்.ஜி. மதுரம் ஐயர், எஸ். பரமானந்தம் ஐயர், அருள் தங்கையா ஐயர், ஜியார்ஜ் எஸ். வேதநாயகம் ஐயர் போன்ற மறைபரப்பாளர் அடங்குவர். அவர்கள் சாட்டிய குற்றச்சாட்டுகள்:

- பவர் திருப்புதலுக்கும் (KJV) ஜேம்சு அரசன் திருப்புதலுக்கும் ஆதாரமாக இருந்த ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பாடத்தை லார்சன் திருப்புதல் கைவிட்டுவிட்டு, நம்பிக்கையான மூலங்களாக அல்லாத சீனாப் மற்றும் வத்திக்கான் சவடிகளை ஆதாரமாகக் கொண்டது.
- லார்சன் பல வசனங்களை விட்டுவிட்டு, சிலவற்றைச் சேர்த்துவிட்டு, அல்லது மாற்றிவிட்டு தம் திருப்புதலைச் செய்துள்ளார்.
- உரோமன் கத்தோலிக்க சபை ஆதரவாளரை லார்சன் பின்பற்றுகிறார்.

மேற்கூறிய காரணங்கள் ஆதாரமற்றவை ஆனால் அவற்றின் அடிப்படையில் மக்கள் லார்சன் திருப்புதலை ஏற்கமுடியாது என்று கருத்துத் தெரிவித்தனர்

லார்சன் திருப்புதல் தேவன் என்னும் சொல்லுக்குப் பதில் கடவுள் என்னும் சொல்லைப் பயன்படுத்தியது. பராபரன் என்னும் சொல்லைப் பயன்படுத்திய லூத்தரன் சபை இதை ஏற்றது.

லார்சன் திருப்புதலில் பல நூற்பெயர்கள் வடமொழியில் அமைந்ததும் குறையாகிப்போய்விட்டது. நாளாகமம், உன்னதப்பாட்டு, புலம்பல், வெளிப்படுத்தின விசேஷம் என்னும் பெயர்கள் லார்சன் திருப்புதலில் முறையே தினவர்த்தமானம், கீதகீதம், பிரலாபப் பாடல், தரிசனம் என்று ஆயின. அதன் பிறகு லார்சன் திருப்புதல் வேதாகமம் 1936ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது

லாசர்ஸ் வெளியிட்ட வேறு நூல்கள்

திருக்குறள், நன்னூல் இரண்டையும் முழுமையாக ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டதுடன் பத்தாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட தமிழ்ப் பழமொழிகளைத் திரட்டி The Dictionary of Tamil Proverbs என்ற நூலும் வெளியிட்டார்.

லார்சன் மொழிபெயர்ப்பு ஏற்றுக்கொள்ளப்படாததற்குக் காரணங்கள்

1. ஐக்கியத் திருப்புதல் நீண்ட காலம் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்ததால் அதன் மொழி நடை தமிழ் கிறிஸ்தவர்களின் மொழியாகிவிட்டது. இந்தத் திருப்புதலின் வசனங்களை மக்கள் மனப்பாடமாய் அறிந்திருந்தனர்.
2. நல்ல சமாரியன் பத்திரிக்கை லார்சன் ஐயர் திருப்புதலை எதிர்த்து எழுதியது நல்ல வரவேற்பைப் பெற்றது.
3. ஐக்கியத் திருப்புதலை செய்த பவர் ஐயர் பலருடைய கருத்துக்களைக் கேட்டு தேவையான மாற்றங்களை அவ்வப்போது செய்து வந்தார். லார்சன் ஐயரும் அவருடன் வேலை செய்தவர்களும் இவ்விதம் நடந்து கொள்ளவில்லை. ஐக்கியத் திருப்புதலில் பலர் உதவினர். ஆனால் லார்சன் மொழிபெயர்ப்பு வெகு சிலரால் செய்யப்பட்டது.
4. தமிழ் கிறிஸ்தவ மக்கள் ஐக்கியத் திருப்புதலை எவ்வளவு பாராட்டி ஏற்றுக்கொண்டுள்ளார்கள் என்பதை லார்சன் கமிட்டியா சரியாக உணராமல் நடந்து கொண்டனர்.
5. லார்சன் மொழிபெயர்ப்புக் கமிட்டியா சிறந்த தமிழில் மொழிபெயர்ப்பு ஆர்வம் காட்டினர். ஆனால் மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளும் மொழிநடையில் இருக்கவேண்டுமென்பதில் அதிக கவனம் செலுத்தவில்லை.

இப்படி பல காரணங்களால் லார்சன் திருப்புதல் பெரும்பாலான கிறிஸ்தவர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை.

12. இருபதாம் நூற்றாண்டின் நிகழ்வுகள் பற்றி வேதாகம திருப்புகளின் {1954-79} / லோனகன் திருப்புகள்

மக்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாத லார்சன் வேதாகம மொழிபெயர்ப்பு கைவிடப்பட்டாலும், அதில் இருந்த சிறப்புக் கூறுகளைத் தக்கவைத்துக்கொண்டு, பவர் திருப்புதலின் நடையைப் பின்பற்றி ஒரு புதிய திருப்புதல் உருவாக்க வேண்டும் என்று வேதாகம சங்கம் தீர்மானித்தது.

மொழிபெயர்ப்புக்குப் பொறுப்பாக மோனகன் (C.H. Monahan) என்பவர் நியமிக்கப்பட்டார். அயர்லாந்தைச் சேர்ந்த இவர் வேதாகம மூல மொழிகளிலும் இலத்தீனிலும் தேர்ச்சிபெற்றவர். லார்சன் குழுவிலும் பங்கேற்றவர். நெல்லைப் பேராயர் ஸ்டீபன் நீல் (Stephen Neill) இம்முயற்சியில் மிகுந்த ஆர்வம் காட்டினார். குழுவில் ஜே.எஸ். மாசிலாமணி, அருள் தங்கையா, எஸ். தேவப்பிரசாதம் போன்ற கிறித்தவத் தமிழ் மறைபரப்பாளர்களும் கலந்துகொண்டனர்.

இம்மொழிபெயர்ப்பு நடக்கும் வேளையிலேயே பவர் திருப்புதல் ஆதரவாளர்கள் எதிர்ப்புத் தெரிவித்துவந்தார்கள். வேதாகமச் சுவடிகளில் பாட வேறுபாடுகள் சில உள்ளன என்னும் கருத்தே சிலருக்கு அதிர்ச்சி அளித்திருந்தது. தனித்தமிழ் இயக்கம் தீவிரமடைந்த அந்நாள்களில் வேதாகமப் பெயர்ப்பு தனித்தமிழில் அமையவேண்டுமா என்னும் விவாதமும் நிகழ்ந்தது. வடசொற்களைப் புறக்கணிக்க வேண்டியதில்லை என்றொரு கருத்தும் நிலவியது. மொழிபெயர்ப்பு 1949ல் நிறைவுற்றது. 1954ல் நூல் அச்சேறியது.

மோனகன் திருப்புதல் கவனமாகச் செய்யப்பட்ட போதிலும், அதில் ஆங்காங்குச் சில அச்சப் பிழைகளும் வேறுவகையான பிழைகளும் புகுந்துவிட்டன. அப்பிழைகளைத் திருத்துவதற்கென 1961ல் டி. இராஜரீகம் என்பவர் தலைமையில் ஒரு சிறு குழு

உருவாக்கப்பட்டது. திருத்தப்பெற்ற புதிய ஏற்பாடும் சங்கீதங்களும் 1979ல் வெளியாயின. இலக்கணப் பிழைகள் தவிர்க்கப்பட்டன; நீண்ட வாக்கியங்கள் இன்றி, சிறு வாக்கிய அமைப்புமுறை கடைப்பிடிக்கப்பட்டது. சொற்றொடர்களும் பெரும்பாலும் தெளிவாகவும் எளிமையோடும் அமைந்தன.

தனித்தமிழ் வழக்கு மோனகன் திருப்பத்தில் உண்டு என்பதற்குச் சில எடுத்துக்காட்டுகள்: "மத்தேயு எழுதின சவிசேஷம்" மத்தேயு எழுதிய அருட்செய்தி நூல் என்றும், "வேதபாரகர்", "அப்போஸ்தலர்", "தீர்க்கதரிசி", "போர்ச்சேவகர்", "கிருபை" என்ற சொற்கள் முறையே வேத அறிஞர், திருத்தாதுவர், இறைவாக்கினர், படைவீரர், பேரிரக்கம் என்றும் மாறின. விசுவாசம் என்னும் சொல் தவிர்க்கப்பட்டு, பல இடங்களில் நம்பிக்கை என்று மாற்றப்பட்டது.

12. கத்தோலிக்க கிறித்தவ உப விவிலியத் திட்டப் பணிகள்

கத்தோலிக்க வேதாகமத்தை திரு விவிலியம் என்பர். தமிழகத்தில் கத்தோலிக்க கிறித்தவ மறை போர்த்துகீசியர் வருவதற்குப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே ஆங்காங்கே பரவி இருந்தது. மயிலாப்பூரில் புனித தோமா திருத்தாரின் கல்லறைக்கு மார்க்கோ போலோ, மோந்தே கொர்வீனோ, மரிஞ்சூலல்லி போன்ற மேலை நாட்டுக் கிறித்தவர்கள் திருப்பயணமாகச் சென்ற வரலாற்றுச் செய்தி உண்டு. போர்த்துகீசியர் இந்தியா வந்தபோது அங்கே கிறித்தவர்கள் ஏற்கெனவே இருந்தார்கள் எனக் கண்டு அவர்கள் வியந்ததும் உண்டு.

கத்தோலிக்க தமிழ் விவிலியப் பெயர்ப்புக்குப் பின்னணி

சோழமண்டலக் கடற்கரையில் மீன்பிடிக்கும் தொழிலிலும் முத்துக்குளித்தலிலும் ஈடுபட்டிருந்த பரவர் இனத்தவர் மிகப்பெரும் அளவில் கத்தோலிக்க கிறித்தவ மறையைத் தழுவினார்கள். அவர்கள் நடுவே போர்த்துகீசிய மறைபரப்பாளர் பணி செய்தனர். அவர்களுள் புனித பிரான்சிஸ் சவேரியார், என்றிக்கே என்றிக்கச ஆகியோரைச் சிறப்பாகக் குறிப்பிடலாம்.

பரவ இனக் கிறித்தவர்களுக்குக் கிறித்தவ சமயப் போதனைகளை வழங்க சவேரியாரும், என்றிக்கசும் தமிழில் நூல்கள் உருவாக்கினர். ஓலைச்சுவடிகளில் கிறித்தவ இறைவேண்டல்களும் போதனைச் சுருக்கமும் எழுதப்பட்டு மக்களிடையே பரவின.

- தம்பிரான் வணக்கம் (1578),
- கிரிசித்தியானி வணக்கம் (1579),
- பாவ அறிக்கை நூல் (1580),
- அடியார் வரலாறு (1586) போன்ற நூல்கள் கொச்சியிலும் கொல்லத்திலும் அச்சிடப்பட்டு, மறைபரப்ப துணையாயின.

திருப்பலியின்போதும், பிற அருளடையாளங்களை நிறைவேற்றும்போதும் அறிக்கையிடும் பொருட்டு விவிலியப் பகுதிகள், குறிப்பாக நற்செய்தி நூல்கள் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. ஆனால் அவை அச்சேற்றப்பட்டதாக ஆதாரம் இல்லை; கையெழுத்துப் படிக்காகவே இருந்தன. இவற்றை சீகன்பால்க், ஷூல்ஸ் போன்ற பிற்கால மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் பயன்படுத்தி, வேதாகமத்தைத் தமிழில் அச்சேற்றினர்.

தமிழகத்தில் கத்தோலிக்க கிறித்தவத்தின் தேக்கநிலை (1700-1850)

கத்தோலிக்கர் நடுவே விவிலியம் தமிழில் 17-19 நூற்றாண்டுகளில் அச்சிடப்படாமையுக்கு மற்றொரு முக்கியமான காரணமும் உண்டு. அக்காலத்தில் கத்தோலிக்க கிறித்தவம் தமிழகத்தில் பரவுவதற்கு போர்த்துகீசிய மறைபரப்பாளரே பொறுப்பேற்றிருந்தனர். அவர்கள் போர்த்துகல் நாட்டின் ஆதரவோடு செயல்பட்டனர். 1498ல் வாஸ்கோதகாமா இந்தியாவுக்கு ஐரோப்பாவிலிருந்து கடல்வழி கண்டுபிடித்து, கோழிக்கோட்டில் வந்து இறங்கியதிலிருந்து போர்த்துகல் இந்திய நாட்டில் வணிகத்தளங்கள், கோட்டைகள் நிறுவத் தொடங்கியது. மறைபரப்பாளர்கள், குறிப்பாக இயேசு சபைத் துறவியர் கத்தோலிக்க கிறித்தவத்தைப் பரப்பத் தொடங்கினர். கோவா, கொச்சி, கொல்லம், பழுவேற்காடு, தூத்துக்குடி போன்ற கடலோர நகரங்களில் அவர்கள் காலாற்றினர். அச்சப்பொறிகள் கோவா, கொச்சி, கொல்லம், புன்னைக்காயல் ஆகிய இடங்களில் நிறுவப்பட்டாலும் தமிழில் சில நூல்களே அச்சிடப்பட்டன. 1578-1586 ஆண்டுகளிலும், பின்னர் 1677-1678 ஆண்டுகளிலும் சில நூல்கள் அச்சிடப்பட்டன.

ஆனால், 1605ல் டச்சு நாட்டவர் இந்தியாவில் வணிகத் தளங்கள் ஏற்படுத்தினர். அவர்களும், 1612ல் இந்தியா வந்த இங்கிலாந்தவரும் படிப்படியாகப் போர்த்துகீசிய ஆதிக்கத்தைத் தமிழகத்தில் முடிவுக்குக் கொண்டுவந்தனர். இதனால் போர்த்துகீசிய ஆதரவு தமிழ் கத்தோலிக்க நூல் வெளியீட்டுக்கு இருக்கவில்லை. போர்த்துகீசியர் கத்தோலிக்க கிறித்தவத்தை ஆதரித்தனர். ஆனால் அவர்களுக்குப் பின் இந்தியா வந்த டேனியர், டச்சு நாட்டவர், இங்கிலாந்தவர் போன்றோர் சீர்திருத்த கிறித்தவ சபைகளைச் சார்ந்தவர்கள். அவர்கள் காலத்தில் கத்தோலிக்க கிறித்தவர்களின் சமய நூல்கள் வெளிவர வாய்ப்பு இல்லாமல் போனது. விதிவிலக்காக, லூத்தரன் சபையினரான தரங்கம்பாடி மறைபரப்பாளர்கள் கத்தோலிக்கரான வீரமாமுனிவரின் கொடுந்தமிழ் இலக்கணத்தையும் அகராதியையும் அச்சிட்டு வெளியிட்டதைக் குறிப்பிடலாம்.

கத்தோலிக்க கிறித்தவ சமயத்தைத் தமிழகத்தில் பரப்புவதிலும், தமிழ்ப்பணி புரிவதிலும் முன்னின்று செயல்பட்ட இயேசு சபை ஐரோப்பாவில் 1773ஆம் ஆண்டு கலைக்கப்பட்டது தமிழ் அச்சப் பணிக்கு ஒரு பேரிடியாயிற்று. 45 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, 1814ல் தான் மீண்டும் இயேசு சபை செயல்படத் தொடங்கியது. அந்த இடைப்பட்ட காலத்தில் தமிழகத்தில் கத்தோலிக்க மறைப்பணியும் மொழிப்பணியும் மிகவும் தளர்ச்சியுற்றன.

கத்தோலிக்கரின் அச்சப் பணி மறுமலர்ச்சியடைதல் முதல் தமிழ் விவிலியம் அச்சிடப்படுதல்

பாரிசு வெளிநாட்டு மறைபரப்பு சங்கம் (Paris Foreign Missions) என்றொரு அமைப்பு இயேசு சபையினர் ஆற்றிவந்த மறைப்பணியைத் தொடர்ந்தது. இச்சங்கத்தைச் சார்ந்த ஆயர்க்ளெமெந்த் பொனாந்த் (Clément Bonnard) (1796-1861) என்பவரின் தலைமையின்கீழ் புதிய ஏற்பாட்டு நூல்களாகிய நற்செய்தி நூல்களும் திருத்தூதர் பணிகள் என்னும் நூலும் தமிழில் பெயர்க்கப்பட்டு பாண்டிச்சேரி மிஷன் அச்சகத்தால் 1857ல் வெளியிடப்பட்டன.

இயேசு சபை மறைத் தொண்டர் ஜென்-பப்தீஸ்த் திரிங்கால் (Jean-Baptiste Trincal) (1815-1892) என்பவர் 1855ஆம் ஆண்டளவில் மதுரையில் மறைப்பணி ஆற்றிக்கொண்டிருந்த வேளையில் புதிய ஏற்பாட்டைத் தமிழில் பெயர்க்கத் தொடங்கினார். அது 1891ல் புதுவையில் அச்சேறியது. மேலும் திரிங்கால் விவிலியச் செய்தியின் சுருக்கம் ஒன்றினையும் சத்தியவேத சரித்திர சங்க்ஷேபம் என்னும் பெயரில் வெளியிட்டார். திரிங்கால் வெளியிட்ட இன்னொரு சிறப்பான விவிலியப் படைப்பு யேசுக் கிறிஸ்து நாதருடைய பரிசுத்த சுவிசேஷப் பொருத்தம் (Concordance of Four Gospels) என்பதாகும். இதில், இயேசு கிறித்துவின் வாழ்க்கையையும் போதனையையும் விவரிக்கின்ற மத்தேயு, மாற்கு, லூக்கா, யோவான்

ஆகிய நான்கு நற்செய்தி நூல்களின் பகுதிகளும் அருகருகே வைக்கப்பட்டு, ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வசதியாக அமைந்தன.

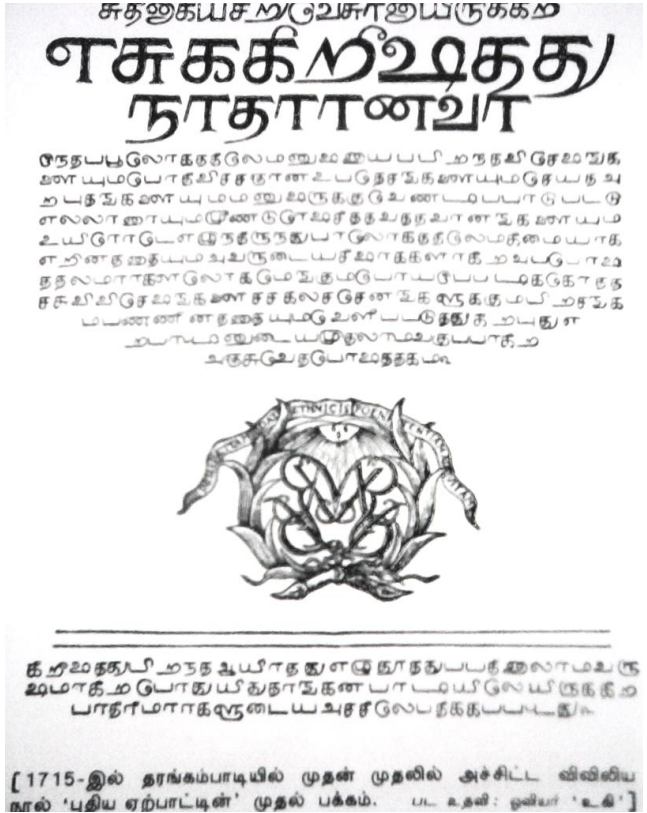
பாரிசு வெளிநாட்டு மறைபரப்பு சங்கத்தைச் சேர்ந்த பொத்தேரோ என்பவர் தலைமையில் சத்திய வேத ஆகமம் என்னும் தலைப்பில் 1904ஆம் ஆண்டு பழைய ஏற்பாட்டின் முதல் பாகம் வெளியிடப்பட்டது. இவரே 1910ல் பழைய ஏற்பாட்டின் இரண்டாம் பாகத்தையும் வெளியிட்டார். இந்த விவிலியம் வுல்காத்தா (Vulgata / Vulgate) என்னும் இலத்தீன் மூலத்திலிருந்து பெயர்க்கப்பட்டது.

கிரேக்க மூலத்திலிருந்து தமிழ் விவிலியப் பெயர்ப்பு

1956ல் பெங்களூரு தாய் பேதுரு குருத்துவக் கல்லூரியின் விவிலியப் பேராசிரியரும் பாரிசு வெளிநாட்டு மறைபரப்பு சங்கத்தைச் சேர்ந்தவருமான லூசியேன் லெக்ராந்த் (Lucien Legrand) என்பவரின் தலைமையில் புதிய ஏற்பாடு கிரேக்க மூலத்திலிருந்து தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. இது 1970ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது. நல்ல, தெளிவான தமிழில் அமைந்த இந்த மொழிபெயர்ப்பு தமிழ்க் கிறித்தவரிடையே சிறப்பான வரவேற்பைப் பெற்றது.

இதற்கிடையில்

1904ல் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட பழைய ஏற்பாடு மொழிநடையில் திருத்தம் செய்யப்பட்டது. 1973ஆம் ஆண்டு தமிழ் இலக்கியக் கழகத்தினரால் வெளியிடப்பட்டது. 1974ஆம் ஆண்டுமுதல் இந்த விவிலியம் திண்டிவனம் தமிழ்நாடு கத்தோலிக்க மையத்திலிருந்து (TNBCLC) வெளியிடப்பட்டு வந்தது.

தமிழில் பெயர்க்கப்பட்டு 1715ல் தரங்கம்பாடியில் அச்சிடப்பட்ட புதிய ஏற்பாட்டின் முதல் நூலின் முதல் பக்கம்.

13. அனைத்து கிறித்தவ சபைகளுக்கும் பொதுவான அறிவு ஸொழிபெயர்ப்பு

17ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து 20ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி வரையிலும் கத்தோலிக்க திருச்சபையும் சீர்திருத்தசபைகளும் தமக்கென்று தனித்தனி விவிலிய மொழிபெயர்ப்புகளை உருவாக்கியிருந்தன. அச்சபைகளுக்கிடையே அதிக ஒத்துழைப்பும் இருக்கவில்லை. இந்நிலை 1970களிலிருந்து மாறத் தொடங்கியது. கிறித்தவ சபைகள் தமக்குள் உறவுகளை வளர்ப்பதிலும் ஒன்றிணைந்து செயல்படுவதிலும் ஆர்வம் காட்டின.

கத்தோலிக்க திருச்சபையைப் பொறுத்த மட்டில் 1962இலிருந்து 1965 வரை நடந்த இரண்டாம் வத்திக்கான் பொதுச்சங்கம் கிறித்தவ ஒன்றிப்புக்கு ஆக்கப்பூர்வமான உந்துதல் அளித்தது. விவிலியத்தை மொழிபெயர்ப்பதில் கத்தோலிக்க சபை பிற கிறித்தவ சபைகளோடு இணைந்து பொது மொழிபெயர்ப்புகளை வெளிக்கொணர்வதற்கு வத்திக்கான் சங்கம் ஊக்கம் தந்தது.

இதன் அடிப்படையில் தமிழகக் கத்தோலிக்க திருச்சபை விவிலியத்தைப் பிற கிறித்தவ சபைகளின் ஒத்துழைப்போடு மொழிபெயர்ப்பு செய்ய விருப்பம் தெரிவித்தது. தமிழகக் கத்தோலிக்க ஆயர் பேரவையும் (Tamil Nadu Catholic Bishops' Council) இந்திய வேதாகமச் சங்கமும் (Bible Society of India) ஒன்றிணைந்து, விவிலியத்தின் மூல மொழிகளான எபிரேயம், கிரேக்கம் ஆகியவற்றிலிருந்து பழைய ஏற்பாட்டையும் புதிய ஏற்பாட்டையும் இக்காலத் தமிழ் நடையில் பெயர்க்கும் பணியை 1972ல் தொடங்கின. கத்தோலிக்க கிறித்தவ சபையையும் சீர்திருத்த சபைகளையும் உள்ளடக்கிய மொழிபெயர்ப்புக் குழுவில் 35 விவிலிய அறிஞர்கள் பங்கேற்றனர். மேலும் 84 விவிலிய, மற்றும் தமிழ் அறிஞர்கள் திருத்தப் பணியில் உதவி செய்தனர். முன்னோட்டப் பதிப்புகள் வழியாக ஆயிரக்கணக்கானோரின் கருத்துகள் வரவேற்கப்பட்டு, தரமானவை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

இருபத்திரண்டு ஆண்டுகள் நடைபெற்ற இம்மொழிபெயர்ப்புப் பணியும் அச்சுப்பணியும் 1995ல் நிறைவேறியது. திண்டிவனத்தில் அமைந்துள்ள தமிழக கத்தோலிக்க நடுநிலையமும் (TNBCLC), அனைத்துலக வேதாகம சங்கமும் (United Bible Society - USB) இணைந்து, 1995ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 26ஆம் நாள் மதுரையில் இம்மொழிபெயர்ப்பை வெளியிட்டன. இப்புதிய மொழிபெயர்ப்பு திருவிவிலியம் (பொது மொழிபெயர்ப்பு) என அழைக்கப்படுகிறது.

இதை மறு ஆய்வு செய்து, பிழைகள் நீக்கி, மீண்டும் வெளியிடுவது அவசியம்.

14. டி.டி ஸொழிபெயர்ப்புகள்

கீழே குறிக்கப்பட்டுள்ள வேதாகம மொழிபெயர்ப்புகளும், திருப்புதல்களும், திருத்தங்களும் கிறித்தவ சபைகளின் கண்காணிப்பின் கீழ் நடைபெற்றன. சில தனியார்களும் வேதாகமத்தைத் தமிழில் பெயர்ப்பதில் ஈடுபட்டுப் பெரும் பணி ஆற்றியுள்ளனர்.

திரு ஞானப்பிரகாசம்

திரு ஞானப்பிரகாசம் என்பவர் தனிப்பட்ட முறையில் முப்பது ஆண்டுகள் உழைத்து விவிலியத்தைத் தமிழில் பெயர்த்தார். அது கொல்கத்தா ஓய்.எம்.சி.ஏ. அச்சகத்தில் 1932ல் அச்சிடப்பட்டது.

திரு எச்.டி. ஜெபஞானம்

1950களில் திரு எச்.டி. ஜெபஞானம் என்பவர் மாற்கு நற்செய்தியை மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டார்.

மறைதிரு ராஜரீகம் (1907 1978)

இவர் நெல்லையில் பிறந்தவர், இவர் இறையியலில் இரண்டு பட்டங்களும், தமிழ் இலக்கியத்தில் இரண்டு பட்டங்களும் பெற்றிருந்தார், தமிழ், ஆங்கிலம், எபிரெயம், கிரேக்கம் ஆகிய நான்கு மொழிகளில் புலமை பெற்றவர்.

இவர் லுத்தரன் இறையியல் கல்லூரியின் முதல்வராகப் பொறுப்பேற்ற பின்பு இவருக்கு மொழியாக்கப்பணி கொடுக்கப்பட்டது. இதனால் தன் பணியைத் துறந்து மொழியாக்கப்பணியை செய்யத் தொடங்கினார். இவரது குழுவில் பன்மொழி அறிஞர்களும், பன்னாட்டு இறையியல் மேதைகளும் இருந்தனர்.

இவர் இதற்கு முன் வந்த மொழியாக்கங்களைக் கருத்தில் கொள்ளாமல் முற்றிலும் புதிய எளிய தமிழ் நடையில் மொழிபெயர்ப்பு செய்தார். இவர் தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட குழுவால் 1975ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் முதல் பகுதி வெளிவந்தது. முதலில் நான்கு சவிஷேச நூல்களும், பின்னர் 1978ல் சங்கீதம் இனந்த புதிய ஏற்பாடும், மேலும் நீதிமொழிகள் 1976லும், சூத் 1977லும் வெளிவந்தன. இவர் தனியாளாக பழைய ஏற்பாட்டை மொழிபெயர்த்து விட்டார், குழுவாக எசேக்கியேல் வரை மொழிபெயர்த்துவிட்டார்கள்.

ஆனால் ஆதியாகமம் அச்சில் இருந்த போது இடைவிடாத பணியால் ஓய்வெடுக்க முடியாமல் இருந்ததால் இரத்த அழுத்தம் அதிகமாகி 1978ம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 24ம் நாள் உயிர் துறந்தார்.

பிலிப்பு பஸ்தேயசு

17ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் டச்சுக்காரர்களும் இந்தியாவோடும் இலங்கையோடும் வணிகத் தொடர்பு கொண்டு மையங்கள் ஏற்படுத்தினர். அவர்களோடு சீர்திருத்த சபை மறைபரப்பாளரும் வந்தனர். இவ்வாறு வந்த பிலிப்பு பஸ்தேயசு (1632-1671) என்பவர் 1657இலிருந்து 1667 வரை இலங்கையில் பணியாற்றியபோது மத்தேயு நற்செய்தியைத் தமிழாக்கம் செய்திருந்தார் எனத் தெரிகிறது. அக்காலத்தில் இலங்கையில் அச்சுக்கூடம் இல்லாதிருந்ததால் அந்நூல் அச்சேறவில்லை.

15. டிஸ்ட் டிரெக்ஷ் சீர்திருத்தம்

தமிழ் எழுத்துக்கள் பனை ஓலையில் தனி நபரின் கையெழுத்துக்கு ஏற்ப வடிவம் மாறி இருந்தது என்றும் பொதுவான அச்சவடிவம் இல்லை என்றும் நாம் ஏற்கனவே கண்டோம், இது வேதாகமம் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட நாட்களிலேயே சீர்க்கப்பட்டது, போர்ச்சுகீசியரான “கான்ச்டன்டைன் சேஷ்பு பெச்கி” இவரைத்தான் எல்லோரும் இவரை வீரமாமினிவர் என்று அழைப்பார்கள். இவரே தமிழில் தற்போது நடைமுறையில் இருக்கும் எழுத்து சீர்திருத்தம் செய்தவராவார். அக்காலத்தில் சுவடிகளில் மெய்யெழுத்துகளுக்கு புள்ளி வைக்காமலே எழுதுவது வழக்கம். புள்ளிக்குப் ஈடாக நீண்ட கோடிருக்கும். மேலும் குறில், நெடில் விளக்க என்று “ர” சேர்த்தேழுதுவது வழக்கம். “ஆ” என எழுத “அர” என 2 எழுத்துக்கள் வழக்கிலிருந்தது. (அ:அர, எ:எர) இந்த நிலையை மாற்றி “ஆ, ஏ” என மாறுதல் செய்தவர் இவரே.

மேலும் இவருக்கு பிறகு அமெரிக்க அருட்பனி இயக்கத்தின் தலைவராக இருந்த “ஹென்ட்ரீ” என்பவர் தான் தமிழ் எழுத்துக்களுக்கு சீரான அச்ச வடிவத்தை உருவாக்கினார். இது அடுத்து வந்த தமிழில் பைபிளை மொழியாக்கம் செய்தவர்களுக்கு பேறுதவியாக இருந்தது.

ரேனியஸ் கூட்டெழுத்து முறையை மாற்றி வார்த்தைகளுக்கு நடுவில் இடம் விட்டு எழுதும் பழக்கத்தை முதன் முதலில் அறிமுகப்படுத்தினார்.

மு த ல ர ம் ஆ க ம ம்.

க. ஆதிக்காரம்.

பார்ப்பான் லோகத்தை ஆறுநான்குளுளே யுண்டாக்கினவியர்ம்.

ஆதியிலே பார்ப்பான் * வானந்தையும் பூமியையுஞ்சிஷ்டித்தார். * சங்கி. நந, சு. ராஉ, உசு. கொளோ. க, யசு. ஏபீலோ. யச, ந.

உ பூமியோவெனில ஞாமதற தும் வெறு மையுமாயிருந்தது. ஆழுத்தினமேலிருளுமாயிருந்தது. ஆளுற * பார்ப்பானுடைய ஆவி தணைச்சுளிமேலே அசைவாழ்க்கொண முருந்தார். * சங்கி. நந, சு.

ந பார்ப்பான் வெளிச்சமுண்டாக்கக்கவ தெனார். அப்பொழுது வெளிச்சமுண்டா யிற்று. உ. கொரி. ச, லீ.

ச பார்ப்பான் வெளிச்சத்தை நல்லதென றுசண்டார். வெளிச்சத்தையும் இருளையும் பார்ப்பான்வெவ்வேறுகப்பிரித்தார்.

டு பார்ப்பான் வெளிச்சத்திற்குப் பகவெ னறுபேரிட்டார். இருளுக்கோ இர்வென றுபேரிட்டார். இப்படியே சாயங்காலமா னதினும் விடியற்காலமானதினும் முத் தலாமநானுண்டாயிற்று.

க பிற்பாடு பார்ப்பான் தணைச்சுருகரு தவொக * ஆகாயவிரிவுண்டாக்கக்கவதெ ன்றும், அத்தணைச்சுருகரு தணைச்சு ருக்கும் பிரிவுண்டாக்கக் கவதெனறுஞ் சொனார். * சங்கி. ரச, உ.

எ அப்படியே பார்ப்பான் ஆகாயவிரிவை யுண்டிடுண்ணி, ஆகாயவிரிவுக்குக் கீழாயிரு க்கிறதணைச்சுருக்கும், * ஆகாய விரிவுக் குடேவாயிருக்கற தணைச்சுருக்கும்பிரிவு ண்டாக்கினார். அது அப்படியேயாயிற்று. * சங்கி. ரச, ச.

அ ஆகாயவிரிவுக்குப்பார்ப்பான்வானமெ னறுபேரிட்டார். இப்படியே சாயங்கால மானதினும் விடியற்காலமானதினும் இரண்டாம் நானுண்டாயிற்று.

க பிற்பாடு பார்ப்பான்வானத்தின கீழிரு க்கிறதணைச்சு * ஒரு இடத்திலேசே யு மவெட்டாததகா காணப்படவுற கவதெ ன்றார். அது அப்படியேயாயிற்று.

* யோபு. நஅ, அ. ய, யக. சங்கி. நந, எ. ரச, ஏ—சு.

ய பார்ப்பான் வெட்டாததகாக்குப் பூமி யெனறுஞ் சேர்ந்ததணைச்சுருகரு சமு தீரீங்களுளும் பேரிட்டார். பார்ப்பான் அது நல்லதெனறுகண்டார்.

யக அப்பொழுது பார்ப்பான் பூமியான ஁புலையும் விதையைப்பிறப்பிக்கற பூன ருளையும், பூமியினமேலே தங்கனிலநங்கன விதையையுடைய கனிகளைத்தங்கன தங்கன சாதியினபடியே கொடுக்குற கனிவிருட்சங களையும் முளைப்பிக்கக்கவதெனார். அது அப்படியேயாயிற்று.

யஉ பூமி தங்கனதங்கனசா தீர்வபடியே புலையும் விதையைப்பிறப்பிக்கிற பூன ரு களையும், தங்கன தங்கன சாத்தீர்வபடியே தங்கனில தங்கனவிதையையுடைய கனிகளை க கொடுக்கும்விருட்சங்களையும்முளைப்பித்த து. பார்ப்பான் அது நல்லதெனறுகண்டார்.

யந அப்பொழுது சாயங்காலமும் விட யற்காலமும் எனதினவு மூன்குமநானுண்டா யிற்று.

யச பிரிப்பார்ப்பான்பகவெனறுகும் இர்வு க்கும் வித்தியாசமபண்ணத்தக்க * வெளி ச்சங்கனவானமெனறு ஆகாயவிரிவிலேயுண்டாக்கக்கவதெனறு, அவைகள அண்டயா னங்கனாகவுற சூரித்தகாலங்கன நாட்களவ ருஷங்கனையறிகிறதகாகவுயிருத்த, * சங கீதம். ராகசு, ஏ—சு.

யடு பூமியினமேலே பிரிச்சுக்கும் படியு கருவானமெனறு ஆகாயவிரிவில் வெளிச்சங களா யிருக்கக்கவதெனறுஞ் சொனார். அது அப்படியேயாயிற்று.

யசு பார்ப்பான் பகவெ ஆளப்பெரிதாயிரு க்கிறவெளிச்சமும, இர்வை ஆளக்கிறிதாயிரு க்கிறவெளிச்சமுமாகிய இர்வாடு பெரிய வெளிச்சங்களையும் நட்சத்தர்ங்கனையும் உ ண்டாக்கினார்.

யஎ அவைகளைப்பார்ப்பான் பூமியினமேற பிரிச்சுக்கவும்,

யஅ பகலையும் இர்வையும் ஆளவும், வெ ளிச்சத்திற்கும் இருளுக்கும்வித்தியாசமுண்டாக்கவும், வானமெனறு ஆகாய விரிவிலே வைத்தார். பார்ப்பான் அது நல்லதெனறு கண்டார்.

யக அப்பொழுது சாயங்காலமும் விட யற்காலமும் மானதினவு தாலாமநானுண்டாயிற்று.

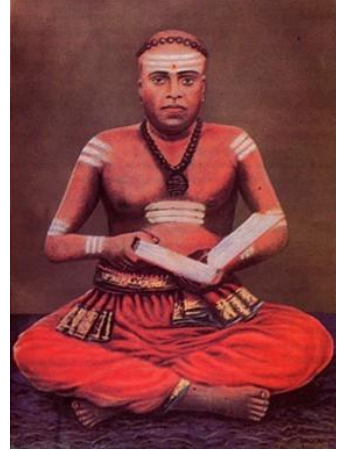
2. ஆறுமுக நாவலர்

அவர் ஸ்ரீலங்கா யாழ்ப்பாணம் நல்லூரில் கந்தருக்கும், சிவகாமிக்கும் 1822 டிசம்பர் 18ல் பிறந்தவர். தமிழ் உரைநடை செவ்விய முறையில் வளர்வதற்கு உறுதுணையாய் நின்றவர். யாழ்ப்பாணம், நல்லூரில் பிரந்தார். தமிழ் நூல்களை முதன் முறையாகச் செவ்வையான வகையில் பதிப்பித்தவர். திருக்குறள் பரிமேலழகருரை, நன்னூற் காண்டிகை போன்ற இலக்கிய, இலக்கண நூல்களையும் திருவிளையாடல் புராணம், பெரியபுராணம் போன்ற நூல்களையும் பிழையின்றிப் பதித்தவர். அவர் தமிழ் இலக்கிய இலக்கணச் சித்தர்; சாத்திரங்கள், சிவாகமங்கள் கற்றவர். ஆங்கிலத்திலும் ஸமஸ்கிருதத்திலும் வல்லவர்.

ஆறுமுகநாவலர் தனது பன்னிரண்டாவது வயதில் தமிழ்க் கல்வியை முடித்துக்கொண்டு ஆங்கிலக் கல்விக்காக யாழ்ப்பாணம் மெதடிஸ்த ஆங்கிலப் பாடசாலையில் (இக்காலத்து யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரி) கற்று ஆங்கிலத்திலும் திறமை பெற்றார். 1841ல் தமது இருபதாவது வயதில் அப்பாடசாலையில் ஆசிரியராகப் பணியேற்ற நாவலர், அப்பாடசாலையின் நிறுவனராயும், அதிபராயுமிருந்த பேர்சிவல் பாதிரியார் கிறிஸ்தவ வேதாகமத்தைத் தமிழில் மொழி பெயர்க்கும் வேலைக்கு உதவியாக இருந்து பணியாற்றினார். பேர்சிவல் பாதிரியருடன் சென்னைக்கு சென்று அச்சுருவித்துக் கொண்டு யாழ்ப்பாணம் திரும்பினார்.

இங்ஙனமாக அவருடைய பத்தொன்பதாவது வயதிலே வேதாகமத்தை மொழி பெயர்க்கும் பணியையும் நாவரிடம் ஒப்படைத்தார் பாதிரியார். தமது சமய அநுட்டானங்களைச் செய்வதிலும் சைவசமய பிரசார வேலைகளிலும் ஏனைய மதங்களைக் கண்டித்துப் பேசுவதிலும் தனக்குச் சுதந்திரம் அளிக்கப்படவேண்டும் என்ற நிபந்தனையுடன் அந்த மொழிபெயர்ப்பு வேலையை நாவலர் ஒப்புக் கொண்டார். நாவலரையன்றி வேறெவரும் இப்பணியைத் திறம்படச் செய்யமாட்டார்கள் என்பதை அறிந்து நாவலருடைய நிபந்தனைகளை ஏற்றுக்கொண்டார்.

வேதாகமம் மொழிபெயர்ப்பிலே நாவலர் அந்நாலுக்குரிய வியாகியானங்களையும் அதனோடு தொடர்புடைய ஏனைய நூல்களையும் படிக்க வேண்டியிருந்தது. இம்மொழிபெயர்ப்பு வேலை முடிந்ததும் பேர்சிவல் பாதிரியார் நாவலரை அழைத்துக் கொண்டு சென்னைக்குச் சென்றார். அங்கு ஏற்கனவே இருந்த இரு மொழிபெயர்ப்புகளும் ஒப்பு நோக்கப்பட்டன. அப்பொழுது பல இடங்களில் கருத்து வேறுபாடுகள் காணப்பட்டன. எனவே இவ்விரண்டு மொழிபெயர்ப்புகளுள்ளும் சிறந்தது எது என்பதைத் தேர்ந்தெடுக்குமாறு சென்னையிலிருந்த அறிஞர் மழவை மகாலிங்கப்பயர் அவர்களிடம் அவை ஒப்படைக்கப்பட்டன. யாழ்ப்பாணத்தமிழே சிறந்தது என்று மகாலிங்கையர் சான்று வழங்கியதோடு மொழிபெயர்த்தவருடைய புலமையையும் பாராட்டினார். பின் குழு நாவலருடைய மொழிபெயர்ப்பையே ஏற்று பிரசுரஞ் செய்தது.

ஆறுமுக நாவலர்
(டிசம்பர் 18, 1822 - டிசம்பர் 5, 1879)

௩. இராபர்ட் டி நோபிளி - (Robert de Nobile S.J.)

தத்துவ போதக சுவாமிகள் (1577 - 1656) என அழைக்கப்படும் இராபர்ட் தெ நோபிளி உரோமப் பிரபுத்துவக் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர். 26 வயதில் கத்தோலிக்கக் குருவாகி, தமிழ் நாட்டில் சமயப்பணியாற்ற விரும்பி, 1605 மே 20ல் கோவா வந்து சேர்ந்தார். 1606ஆம் ஆண்டில் மதுரையை அடைந்து தமிழ்த்துறவி போல் வாழத்தொடங்கி கத்தோலிக்க மிஷனரியாகப் பணி புரிந்தார். இறுதியில் மயிலையில் 1656இல் காலமானார். இவர் தமிழில் 40 உரைநடை நூல்களை எழுதியுள்ளார். இத்தகைய பங்களிப்பால் இவர் தமிழ் உரைநடையின் தந்தை என்று அழைக்கப்படுகிறார்.

காவியுடையும் பூணூலும் அணிந்து பிராமணர்களுக்கு இயேசுவை குறித்து சொல்வது தமது தலையாய குறிக்கோளாகக் கொண்டார்.

புறத்தோற்றத்தில் தமிழ்த்துறவியாக மாற்றம் கொண்டாலும் அகவுணர்வில் சமயக்கோட்பாடுகளினின்றும் சிறிதும் வழுவில்லை.

வேதங்கள், புராணங்கள் ஆகியவற்றை ஆய்ந்தறிய வடமொழி, தமிழ், தெலுங்கு ஆகிய மொழிகளில் தேர்ச்சி பெற்றார். தமிழில் உரைநடை நூல்கள் மட்டும் இன்றி மூன்று கவிதை நூல்களையும் இயற்றியுள்ளார். தமிழில்

- ஞானோபதேச காண்டம்,
- மந்திர மாலை,
- ஆத்தம நிர்ணயம்,
- தத்துவக் கண்ணாடி,
- சேசநாதர் சரித்திரம்,
- ஞான தீபிகை,
- நீதிச்சொல்,
- புனர்ஜென்ம ஆக்ஷேபம்,
- தூஷண திக்காரம்,
- நித்திய சீவன சல்லாபம்,
- கடவுள் நிர்ணயம்,
- அர்ச். தேவமாதா சரித்திரம்,
- ஞானோபதேசக் குறிப்பிடம்,
- ஞானோபதேசம் ஆகிய நூல்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

சமஸ்கிருதத்தில் “கிறிஸ்து கீதை” என்ற நூலையும், மற்றும் சமஸ்கிருதத்தில் வேரே 7 நூலையும், நான்கு தெலுங்கு நூல்களையும் எழுதினார்.

௨. இராபர்ட் டி நோபிளி

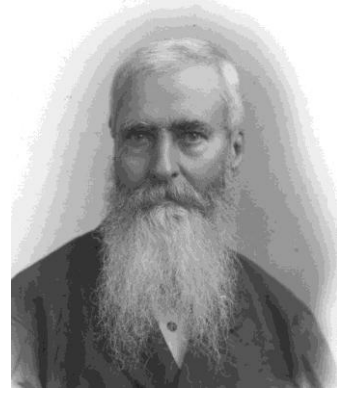
திராவிட மொழி நூலின் தந்தை எனப் போற்றப்படுபவர். திராவிட மொழிகளின் தனித்துவத்தை நிலைநிறுத்தியதில் பெரும்பங்கு இவருடையதே.

இராபர்ட் தெ நோபிளி
(1577 - 1656)

இளமைக் காலம்

இவர் 1814ஆம் ஆண்டு மே மாதம் அயர்லாந்தில் பிறந்தார். இளமையிலேயே சமயப் பற்று மிக்கவராகக் காணப்பட்டார். தொடக்கத்தில் தானாகவே கல்வி பயின்ற இவர், பின்னர் கிளாஸ்கோ பல்கலைக்கழகத்தில் இணைந்து கல்வி பயின்றார். அங்கே அவருக்கு ஒப்பியல் மொழி ஆய்வில் ஆர்வம் ஏற்பட்டது. 24 வயதாக இருந்தபோது லண்டன் மிஷனரி சொசைட்டி என்னும் கிறிஸ்தவ மதக் குழுவினருடன் சேர்ந்து, 1838 ஜனவரி 8ஆம் தேதி சென்னைக்கு வந்து தமது மதப்பணியைத் தொடங்கினார். பின்னர் இவர் Propagation of the Gospel Mission எனும் குழுவினருடன் இணைந்து கொண்டார். தனது பணிக்குத் தமிழ் மொழி அறிவு முக்கியம் என்பதை உணர்ந்த கால்டுவெல், தமிழை முறைப்படி பயிலத் தொடங்கினார்.

ராபர்ட் கால்டுவெல் (1814-1891)

1841ல் குரு பட்டம் பெற்றுத் திருநெல்வேலி சென்று அங்கே இடையன்குடி என்னும் ஊரில் தங்கி 50 ஆண்டுகள் தமது மதப்பணியுடன் சேர்த்து தமிழ்ப்பணியும் செய்தார். இவர் ஆங்கில மொழியில் ஆக்கிய திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் என்னும் நூல் உலகெங்கும் இவருக்கு மிகுந்த புகழ் ஈட்டித்தந்தது.

கால்டுவெல் இயற்றிய தமிழ் நூல்கள்

- நற்கருணை தியான மாலை (1853)
- தாமரைத் தடாகம் (1871)
- ஞான ஸ்நானம் (கட்டுரை)
- நற்கருணை (கட்டுரை)

௩. ஓடோள் விஞ்ஞானி

William Carey

மிரோன் விஞ்ஞானி (திசம்பர் 1, 1789 -)

மிரோன் விஞ்ஞானி, அமெரிக்காவிலுள்ள வெர்மான்ட் மாநிலத்தில் வில்லிஸ்டன் என்ற ஊரில் திசம்பர் 1, 1789ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். இவர் ஒரு கிறித்தவச் சமயபோதகர். இவர் தொகுத்த தமிழ் ஆங்கில விரிவான அகராதி (A Comprehensive Tamil and English Dictionary) 68,000 சொற்களைக் கொண்டுள்ளது. அருள்திரு ஜோசப் நைட் பிரபுவின் மூல நகலை அடிப்படையாக வைத்து இருபது ஆண்டுகள், தினமும் மூன்று மணிநேர வீத, உழைப்பில் 1862ஆம் ஆண்டு இதை விஞ்ஞானி வெளியிட்டார். இப்பெரும் பணியைத் தவிர விஞ்ஞானி பல நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

௨. சென்ட் ஆல்பிரட் கிருஷ்ணபிள்ளை

கிறித்துவக் கம்பர் என்றி ஆல்பிரட் கிருஷ்ணபிள்ளை (எச். ஏ. கிருஷ்ணபிள்ளை), ஏப்ரல் 23, 1827ல் திருநெல்வேலி மாவட்டம் கரையிருப்பு எனும் ஊரில் பிறந்தவர். இவரது பெற்றோர் சங்கர நாராயண பிள்ளை, தெய்வ நாயகியம்மை. தமிழ் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய இவரது படைப்புகள்

- போற்றித் திருவருகல்,
- இரட்சணிய குரல்,
- இரட்சணிய பாலா போதனை,
- இரட்சணிய யாத்திரிகம் (ஒரு காப்பிய நூல் ஆகும். இது கிறித்தவ இலக்கியமான பரதேசியின் பிரயாணம் [The Pilgrim's Progress] தழுவல் ஆகும். கம்ப இராமாயண இலக்கிய வழியிலும், தண்டியலங்கார இலக்கண வழியிலும் தமிழ் மரபுக்கேற்ப எழுதப்பட்டுள்ளது.),
- இரட்சணிய மனோகரம் ஆகியவை இவர் எழுதியன.

பெப்ரவரி 3, 1900ல் இவர் காலமானார்.

௩. சீர்தாமஸ்

வீரமாமுனிவர் நவம்பர் 8, 1680ல் இத்தாலி நாட்டிலுள்ள கேசுகிலியோன் என்னும் இடத்தில் பிறந்தார். இவரின் இயற்பெயர் கான்ச்டன்டைன் சோசப்பு பெச்சி (Constantine Joesph Beschi) என்பதாகும். இவர் இயேசு சபையைச் சேர்ந்த குரு ஆவார். 1709ஆம் ஆண்டு இயேசுசபைப் குருவானபின், 1710ஆம் ஆண்டு தமிழகத்துக்கு வந்தார்.

இவர் தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்கும், முன்னேற்றத்திற்கும் சிறப்பான பணிகளைச் செய்துள்ளார். 23 நூல்களைத் தமிழில் எழுதியதுடன், இயேசுக் கிருத்துவின் வரலாற்றையும் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கேற்ப “தேம்பாவணி” என்ற பெருங்காவியமாக இயற்றியது இவரின் தமிழ்ப் புலமைக்குச் சான்றாக உள்ளது.

இளமை

இளமையிலே எளிய வாழ்வை விரும்பிய இவர் கிருத்துவ மதஉணர்வு மிக்கவராக இருந்ததால் தமது 18 வயதில் இயேசு சபையில் சேர்ந்தார். உலக மொழிகள் கற்கும் ஆர்வத்தால் 30 வயதினுள் கிரேக்கம், லத்தீன், போத்துக்கீசம், பிரென்சு, ஜேர்மன், ஆங்கிலம், ஈரானிய மொழியுட்பட 9 மொழிகளில் தேர்ச்சியுடையவரானார்.

இவர் 5 வருடங்கள் இலக்கண ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்து 4 ஆண்டுகள் கிருத்தவ வேதத்தைக் கற்று குருவாக தேர்ச்சிபெற்றார்.

இந்தியாவில்

இவர் லிஸ்பனில் இருந்துபுறப்பட்டு 1710ல் ஜூனில்

மதுரையில் வீரமாமுனிவரின் தோற்றம். (நவம்பர் 8, 1680 - பெப்ரவரி 4, 1746)

கிருத்துவ மதம் பணி செய்ய கோவா வந்து சேர்ந்தார். பின் சில நாட்கள் கோவாவில் தங்கியவர், தமிழ்நாடு செல்ல உத்தேசித்து, கொச்சி வந்து அங்கிருந்து கால்நடையாக அம்பலக்காடு வந்து தங்கி அங்கிருந்து மதுரையில் காமநாயக்கன்பட்டி வந்து சேர்ந்தார்.

அவரது வாழ்க்கை

தினமொரு பொழுது மாத்திரம் உணவு உண்ணும் இவர் கோபிச் சந்தனம் நெற்றியிலிட்டுக் கொண்டு, தலைக்குச் சூரியகாந்திப் பட்டுக் குல்லாவும், அரைக்கு நீர்க்காவிச் சோமனும், திருநெல்வேலிக் கம்பிச் சோமன் போர்வை முக்காடுமிட்டும், காலிற்பாதகுறும் போட்டுக் கொண்டு, கையில் கொடியுடன் கூடிய கோளும் வைத்திருப்பார். இவர் 1606ல் மதுரை வந்து ஐம்பது ஆண்டுகளாக உழைத்தபின் 1656ல் ஜனவரி 16ஆம் நாள் மயிலாப்பூரில் உயிர்துறந்தார்.

பெயர்மாற்றம்

இவருக்கு தத்துவ போதகர் என்ற பெயர் இருந்தது. முதலில் தமிழைக் கற்றுக்கொண்ட இவர், தமிழில் வியத்தகு புலமை பெற்று இலக்கணம், இலக்கியம், அகராதி படைத்து தமிழுக்குச் செழுமையூட்டினார். தமது பெயரினை தைரியநாதன் என்று முதலில் மாற்றிக் கொண்டார். பின்னர், அப்பெயர் வடமொழி என்பதாலும், நன்கு தமிழ் கற்றதாலும், தமது இயற்பெயரின் பொருளைத் தழுவி, செந்தமிழில் வீரமாமுனிவர் என மாற்றிக் கொண்டார்.

தமிழ்ப் பணி

இவர் தமிழகம் வந்தபின், சுப்பிரதீபக் கவிராயரிடம் தமிழ் இலக்கணம், இலக்கியம் கற்று, இலக்கியப் பேருரைகள் நடத்துமாளவுக்குப் புலமை பெற்றார்.

இலக்கியச் சுவடிகளைப் பல இடங்கள் சென்று தேடி எடுத்ததால்; “சுவடி தேடும் சாமியார்” எனவும் அழைக்கப்பட்டார்.

தமிழின் சிறப்பை மேல் நாட்டார் உணர திருக்குறள், தேவாரம், திருப்புகழ், நன்னூல், ஆத்திசூடி போன்ற நூல்களை பிற ஐரோப்பிய மொழியில் வெளியிட்டார்.

தமிழ் கற்க ஏதுவாக தமிழ் - லத்தீன் அகராதியை உருவாக்கினார். அதில் 1000 தமிழ்ச் சொற்களுக்கு லத்தீன் விளக்கம் அளிக்கப்பட்டது. இதுவே முதல் தமிழ் அகரமுதலி ஆகும் பின்பு 4400 சொற்களைக் கொண்ட தமிழ்-போத்துக்கீய அகராதியை உருவாக்கினார்.

அக்காலத்தில் சுவடிகளில் மெய்யெழுத்துகளுக்கு புள்ளி வைக்காமலே எழுதுவது வழக்கம். புள்ளிக்குப் ஈடாக நீண்ட கோடிருக்கும். மேலும் குறில், நெடில் விளக்க என்று “ர” சேர்த்தேழுதுவது வழக்கம். “ஆ” என எழுத “அர” என 2 எழுத்துக்கள் வழக்கிலிருந்தது. (அ:அர, எ:எர) இந்த நிலையை மாற்றி “ஆ, ஏ” என மாறுதல் செய்தவர் இவர்.

கோனான்குப்பத்தில் பெரிய நாயகி அன்னை ஆலயத்தின்முன் அமைந்துள்ள வீரமாமுனிவர் திருவுருவம்

தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்கள் கவிதையாக இருந்தது மக்கள் படிதறிய எளிதில் முடியவில்லை என்பதனை அறிந்து உரைநடையாக மாற்றியவர் இவர்

3. டாக்டர் கால்டுவெல் ஐயர்

அயர்லாந்தில் பிறந்த கால்டுவெல் அவர்கள் 53 ஆண்டுகள் இந்தியாவில் வாழ்ந்தார். இலத்தீன், கிரேக்கம், ஹீப்ரூ, ஜெர்மன், பிரெஞ்சு போன்ற மொழிகளுடன் தமிழ், தெலுங்கு, துளு, மலையாளம் போன்ற மொழிகளிலும் புலமை பெற்றிருந்தார் கால்டுவெல். தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் ஆகிய மொழிகள் ஓர் இனத்தைச் சார்ந்தவை என்பதை தாம் எழுதிய A Comparative Grammar of Dravidian Languages நூலில் எழுதியுள்ளார். தமிழ் மொழியின் வேர்ச்சொற்களைக் கொண்டு, பிறமொழிகளில் பயிலும் பல சொற்கள் தமிழ்ச் சொற்களின் சிதைவே என நிறுவினார். நெல்லை மாவட்ட வரலாற்றை ஆராய்ந்து எழுதிப் பரிசு பெற்ற இவர் கொற்கை, காயல், தூத்துக்குடி போன்ற துறைமுக இடங்களைத் தமது அகழ்வாராய்ச்சி மூலம் ஆராய்ந்து வெளியிட்டார்.

நற்கருணைத் தியானமாலை, தாமரைத் தடாகம், ஞானஸ்நானம் போன்ற உரைநடை நூல்களும் இயற்றினார்.

கால்டுவெல் ஐயரும் ஐக்கிய திருப்புதல் மொழிபெயர்ப்பில் முக்கியப் பங்குகொண்டார். இவர் 1814ல் அயர்லாந்தில் பிறந்தார். ஸ்காட்லாந்திலிருந்த கிளாஸ்கோ பல்கலைக்கழகத்தில் படித்து பட்டம் பெற்று லண்டன் மிஷனரி சங்க (L.M.S) மிஷனரியாக 1838ல் (24 வயதில்) இந்தியாவுிற்கு வந்தார். பல மொழிகளை எளிதாகக் கற்றுக்கொள்ளும் நல்ல திறமை இவருக்கு இருந்தது. கப்பலில் இந்தியாவுிற்கு பயணம் செய்யும்போதே தமிழைக் கற்றுக்கொள்ள ஆரம்பித்தார். இந்தியா வந்து தொடர்ந்து தமிழைக் கற்றுத்தேர்ந்தார். அத்துடன் இன்னும் பல மொழிகளையும் கற்றுக்கொண்டார்.

1841ல் S.P.G சபையில் சேர்ந்து உதவிக் குருவாக பட்டம் பெற்று, அடுத்த வருடம் பாளையங்கோட்டைக்கு அனுப்பப்பட்டார். நீலகிரியிலிருந்து பாளையங்கோட்டைக்கு செல்ல குதிரையில் புறப்பட்டார். சிறிதுதூரம் சென்றபோது குதிரை நோய்வாய்ப்பட்டது. எனவே அங்கிருந்த பாளையங் கோட்டை வரை நடந்தே வந்தார். அக்கால மிஷனர்கள் எவ்வளவு பாடுகளைச் சகித்தார்கள், எவ்வளவு தியாகம் செய்து ஊழியம் செய்தார்கள் என்பது ஆச்சரியப்படத் தக்கது. இவர் 1842ல் குருப்பட்டம் பெற்றார். திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலிருக்கும் இடையன்குடி என் னும் கிராமத்திற்கு சென்று அங்கே தங்கி ஊழியத்தை ஆரம்பித்தார். அங்கிருக்கும்போது “திருநெல்வேலியின் பழைய சாபத்திரம்” என்ற நூலை எழுதினார். 1856ல் “திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம்” (A Comparative Grammar of the Dravidian Language) என்ற மிகச்சிறந்த புத்தகத்தை எழுதி வெளியிட்டார். 1856 முதல் 1941 வரை இந்த புத்தகம் 23 பதிப்புகளாக வெளிவந்தது என்பதிலிருந்து இந்தப் புத்தகத்தின் மேன்மையை அறியலாம். சமஸ்கிருத மொழியிலிருந்து தமிழ் மொழி வரவில்லை என்பதை மிகத்தெளிவாக எழுதி நிரூபித்தார். சங்க காலத்தில் எழுதப்பட்ட தமிழ்மொழியில் ஒரு சமஸ்கிருத வார்த்தைக்கூட வரவில்லை. தமிழ்மொழியிலிருந்து வார்த்தைகளை சமஸ்கிருதம் கடன் வாங்கிற்று என்றும், பிந்தியநாட்களில்தான் சமஸ்கிருதத்திலிருந்து வார்த்தை களைதமிழ் கடன் வாங்கிற்று என்றும் தெளிவாக எழுதியுள்ளார்.

ஆரிய மொழிகளிலிருந்து தமிழ் முற்றிலும் வேறுபட்டது. தமிழ் மொழி துரேனிய, ஸ்கிதிய மொழிகளுடன் தொடர்புடையது எனவும் கால்டுவெல் ஐயர் எழுதினார்.

அந்நாட்களில் பேராயர் சென்னையிலிருந்தார். திருநெல்வேலி வட்டாரத்தில் சபைகள் அதிகமாக வளர்ந்து வந்தன. எனவே கால்டுவெல் ஐயர் உதவிப் பேராயராக நெல்லை பகுதிக்கென்று நியமிக்கப்பட்டார். இந்த வட்டாரத்திலிருந்து S.P.G சபைகளுக்கு இவர் மேற்பார்வையாளராக இருந்து பணியாற்றினார். இவர் இந்த பொறுப்பேற்ற ஆறு வருடங்களுக்குள் 12,000 பேர் இயேசுவை ஏற்றுக் கொண்டு சபையில் சேர்க்கப்பட்டனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. கால்டுவெல் ஐயர் 1891ல் கொடைக்கானலில் மரித்தார். இவரது உடல் அவர் வாழ்ந்த இடையன்குடிக்குக் கொண்டு வரப்பட்டு அடக்கம் செய்யப்பட்டது.

இவர் உருவாக்கிய பேராலயத்தில் பிரமாண்டமான ஆலய மணி அமைந்துள்ளது. 4 மணிகளை கோர்த்து அமைந்துள்ள இந்த மணியில் அடித்தால் சுரங்களின் அடிப்படையில் சத்தம் வரும்.பாடல்களின் ராகங்களுக்கு ஏற்றாற் போலும் மணியினை ஒலிக்க செய்ய முடியும். இங்கிலாந்து நாட்டிலிருந்து பேராயர் கால்டுவெல் முயற்சியால் ஆலயமணி இந்தியாவிற்கு கொண்டுவரப்பட்டது. இவ்வாறு தமிழ்மொழிக்கு பெருமை சேர்த்த பிஷ்ப் கால்டுவெல் வாழ்ந்த அவரது இல்லத்தை அரசு நினைவகமாக மாற்ற தமிழக முதல்வர் உத்தரவிட்டார். இதனைத் தொடர்ந்து கால்டுவெல் இல்லத்தில் ரூ18 லட்சம் செலவில் மேம்பாட்டுப்பணிகள் நடைபெற உள்ளது.

இதனை பார்வையிட தமிழக செய்தி மற்றும் விளம்பரத்துறை அமைச்சர் பரிதி இளம்வழுதி பேராயர் வாழ்ந்த இல்லத்தில் உள்ள பொருட்கள் மற்றும் அவர் முயற்சியால் உருவாக்கப்பட்ட கோவில் தோட்டம் ஆகியவற்றினை பார்வையிட்டார். பின்னர் செய்தியாளர்களிடம் கூறும்போது, தமிழக முதல்வர் செம்மொழி மாநாட்டை முன்னிட்டு தமிழுக்கு பெருமை சேர்த்த கால்டுவெல் இல்லத்தை அரசு நினைவு இல்லமாக மாற்ற உத்தரவிட்டார்.

மேலும் வரும் மே மாதம் 7ஆம் தேதியன்று பேராயர் கால்டுவெல் நினைவாக தபால் தலை வெளியிடப்போவதாகவும் அவர் தெரிவித்தார்.அமைச்சருடன் ராதாபுரம் சட்டமன்ற உறுப்பினர் அப்பாவு, செய்தித்துறை இயக்குநர் காமராஜ், துணை இயக்குநர் இளங்கோ உட்பட பலர் கலந்து கொண்டனர்.

௩. பெர்சிவல் பர்திசுவர்

ஆறுமுக நாவலரிடம் தமிழ் கற்று யாழ்ப்பாணத்தில் சமயப்பணி புரிந்த பெர்சிவல் பர்திசுவர் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியைத் தோற்றுவித்தார். வேதாகமத்தை தம் குருவடன் சேர்ந்து மொழி பெயர்த்தார். 1874ல் 6156 பழமொழிகளைத் திரட்டி ஆங்கிலப் பெயர்ப்புடன் வெளியிட்டார். தமிழ் - ஆங்கிலம், ஆங்கிலம் - தமிழ் அகராதிகள் வெளியிட்டார். தமிழில் முதன்முதலில் சென்னையில் தினவர்த்தமானி என்ற செய்தித்தாளை நடத்தினார்.

ஆராதனை ஓழுங்கு, மெதடிஸ்த் வினாவிடை என்ற நூல்களை எழுதினார்.

௪. வேஷ்டாபகம் பிள்ளை

மகாவித்வான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையிடம் தமிழ் கற்று மாயூரத்தில் முனிசிப்பாலாகப் பணியாற்றினார். நீதிச் சட்டங்களை முதன்முதலில் தமிழில் எழுதியவர் இவரே.பிரதாப முதலியார் சரித்திரம் என்ற முதல் தமிழ் நாவலையும் எழுதியவர் இவரே. பின் சுருண சுந்தரி சரித்திரம் என்ற நாவலும் எழுதினார். கடிதம் எழுவதுபோல் சில தனிப்பாடல்கள் எழுதியுள்ளார். சாதிவேறுபாட்டை வெறுத்த இவர், பெண்கள் முன்னேற்றம்,

பெண்கல்வி என்பதிலும் செய்யுள், உரைநடை என்பதிலும் மகாகவி பாரதிக்கு முன்னோடியாகத் திகழ்கிறார்.

தாயுமானவரைப் போன்றே சமரசத்தை விரும்பி, சர்வசமயச் சமரசக் கீர்த்தனை பாடினார். நீதி நூல், பெண்மதி மாலை, தேவமாதா அந்தாதி, திருவருள் அந்தாதி, திருவருள் மாலை, பெரியநாயகி அம்மாள் பதிகம், சத்திய வேதக் கீர்த்தனை என்ற நூல்களைப். இயற்றினார். அக்காலத்தில், வழக்குகளில் அறத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்ற நேர்மையான எண்ணம் கொண்டவர். இலஞ்சம் வாங்கிப் பிழைப்பவர்களை, “ஏதுக்கோ வாங்குகிறீர் இலஞ்சம்” என்ற பாட்டில் கடுமையாகச் சாடுகிறார். இவர் தம் பாடல்களில் வடமொழிச் சொற்கள் பல சர்வ சாதாரணமாய்க் கலந்து விளங்குகின்றன.

முத்தையா பிள்ளை

இவர் பாளையங்கோட்டை வைணவ குடும்பத்தை சேர்ந்த சங்கர நாராயணபிள்ளை என்பவருடைய மகன். புகழ்மிக்க “இரட்சணிய யாத்திரிகம்” என்ற கிறிஸ்தவ காப்பியத்தை எழுதிய வித்துவான் கிருஷ்ணபிள்ளை மேற்கூறிய சங்கரநாராயண பிள்ளையின் சகோதரன். முத்தையாபிள்ளை தமிழிலும், சமஸ்கிருதத்திலும் பாண்டித்தியம் பெற்றிருந்தார்.

1857ல் இவரும் இவரது நண்பர் தனுக்கோட்டை ராஜுவும் கிறிஸ்தவரானபோது அந்த வட்டாரத்தில் பெரும் பரபரப்பு ஏற்பட்டது. கிறிஸ்தவரானால் குடுமிகளை வெட்டிவிடவேண்டுமென்று சார்ஜண்ட் ஐயர் கட்டளையிட்டபோது இவர்கள் இருவரும் குடுமியை வெட்ட மறுத்துவிட்டனர். முத்தையாபிள்ளை எழுதிய நூல்கள் “வேதாந்த சாரத்தின் மொழிபெயர்ப்பு”, “தேவமாதா வணக்கத்தவறு”, “கிறிஸ்தவர்களின் ஆசாரமும் குருமார் போதகமும்” ஆகியன ஆகும். ஜெபப்புத்தகம் மொழிபெயர்ப்பு செய்யவேண்டுமென்று தீர்மானம் ஆங்கிலேய சபையால் (Church of England) எடுக்கப்பட்டது. அந்த குழுவில் முத்தையா பிள்ளையும் ஓர் அங்கமாயிருந்தார்.

சார்ஜண்ட் ஐயர்

சார்ஜண்ட் ஐயரும் இந்த மொழிபெயர்ப்பில் மிக உதவியாக இருந்தவர். இவர் 1816ல் பிரான்ஸ் தேசத்திலுள்ள பாரிஸ் பட்டணத்தில் பிறந்தார். வாலிப வயதிலேயே இவர் பெரம்பூர் இறையியல் கல்லூரிக்கு வந்து 7 ஆண்டுகள் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். 1835ல் பாளையங் கோட்டைக்கு வந்தார். பின்பு இங்கிலாந்து சென்று இறையியல் படித்து பட்டம் பெற்று 1841ல் உதவிக்குருவாகவும், 1842ல் குருவாகவும் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டார். மறுபடியும் இந்தியா வந்து முதலாவது கவிசேஷ்புரத்திலும், பின்பு பாளையங் கோட்டையிலும் தங்கி ஊழியம் செய்தார். இவரின் ஊழியத்தின் மூலம் திருநெல்வேலி வட்டாரத்தில் கிறிஸ்தவ சபைகள் மிக வேகமாக வளர ஆரம்பித்தன. 1877ல் C.M.S சபைகளை மேற்பார்வை செய்ய உதவிப் பேராயராக நியமிக்கப்பட்டார். 1877ல் மட்டும் 10,000 பேர் இயேசுவை ஏற்றுக்கொண்டனர். இவர் பல புத்தகங்களையும் எழுதினார். சார்ஜண்ட் ஐயர் 1889ல் பாளையங்கோட்டையில் மரித்து அடக்கம் பண்ணப்பட்டார்.

வீஸ்லிவம் டிஸ்ட் ஐயர்

வில்லியம் டிரேசி ஐயர் 1807ல் அமெரிக்காவிலுள்ள கெனட்டிகட் மாநிலத்தில் பிறந்தார். அண்டோவர், பிரின்ஸ்டன் ஆகிய நகர்களிலிருக்கும் இறையியல் கல்லூரிகளில் படித்துப் பட்டம் பெற்று 1836ல் குருப்பட்டம் பெற்றார். 1837ல் இந்தியாவிற்கு வந்தார். மதுரைக்கு அருகிலுள்ள திருமங்கலத்தில் தங்கி ஊழியத்தைத் தொடர்ந்தார். பல பள்ளிகளை நிறுவினார். திருமங்கலத்தில் இறையியல் கல்லூரி ஒன்றை ஆரம்பித்தார். இக்கல்லூரி 1845ல் பசுமலைக்கு மாற்றப்பட்டது.

இங்கு அவர் 22ஆண்டுகள் பணியாற்றினார். இவருடைய ஊழியத்தின்மூலம் சுமார் 8,000 பேர் இயேசுவை ஏற்றுக்கொண்டனர். 32 சபைகளை நிறுவினார். 41 ஆண்டுகள் இந்தியாவில் இறைப்பணியாற்றினார். 1877ம் வருடம் நவம்பர் மாதம் டிரேசி ஐயர் மரித்தார்.

இன்று தமிழ் பேசும் கிறித்தவர்கள் உபயோகித்து கொண்டிருக்கும் தமிழ் வேதாகமம் ஹென்றி பவரின் மொழிபெயர்ப்புதான் இது “பவர் மொழிபெயர்ப்பு”, அல்லது “ஐக்கிய மொழிபெயர்ப்பு” என்று அழைக்கப்படுகிறது

இந்த திருப்புதல் கடந்த 128 ஆண்டுகளுக்கு முன்புதான் வெளிவந்தது என்பது அநேக கிறிஸ்தவர்களுக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கலாம். இந்த திருப்புதல் மற்றறெல்லாத் திருப்புதலைக்காட்டிலும் அதிகமாக நமது மக்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட பல காரணங்கள் உண்டு.

1. எல்லா மிஷனரிகளும் இதில் ஒத்துழைப்புக் கொடுத்ததால் தமது சபையாருக்கு இதையே சிபாரிசு செய்தனர்.

2. அக்காலத்தில் பல திருப்புதல்களிலிருந்த குறைகள் இந்த ஐக்கிய திருப்புதலில் நீக்கப்பட்டதால் இது எல்லாரையும் திருப்திபடுத்தக்கூடியதாக இருந்தது.

3. பவர் ஐயர் எல்லாருடைய ஆலோசனைகளையும் கேட்டு மொழிபெயர்ப்பு செய்ததால் இ அநேகர் இதை தாராளமாக ஏற்றுக்கொண்டனர்.

4. ஐக்கிய திருப்புதலிலுள்ள தமிழ்நடை யாவரும் விளங்கிக் கொள்ளக் கூடியதாயிருக்கிறது.

5. இந்த திருப்புதல் கிறிஸ்தவ தமிழில் எழுதப்பட்டுள்ளது என்று சொன்னால் மிகையாகாது. மற்ற மொழிபெயர்ப்பு களில் சுத்த தமிழ் பயன்படுத்தப்பட்டாலும் ஏதோ பொதுவான நாவல் நடை காணப்படுகிறது என்பது பலருடைய கருத்து. அதாவது சுத்திகரிக்கப்படாத தமிழ்போல இருக்கின்றது.

இதற்குப் பின்பு பல மொழிபெயர்ப்புகள் வந்தாலும் இந்த பவர் ஐயரின் ஐக்கிய திருப்புதலே இன்றுவரை பெரும் பாலான கிறிஸ்தவர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதாக இருக்கிறது என்பது மறுக்க முடியாத உண்மையாகும்.

பரிசுத்த ஆவியானவரின் எழும்பிப் பிரகாசிக்கும் ஊழியங்கள்

THE HOLY SPIRIT'S ARISING AND SHINING MINISTRIES

R. Suresh Kumar, Vellore, Tamil Nadu, India

Cell: +91-9445429420

Last Updated:10/4/2012